

činil, tak odplatil mi Bůh. I přivedl jej do Jeruzaléma, a tam umřel.
*11.M.21,24.Luk.8,38.

8. Nebo byli vybojovali synové Jůda Jeruzalém, a zavšše jej, zbilí *obypatřite* jeho ostrosti meče a město vypálili.

9. Potom také vytáhli synové Jůdovi, aby bojovali proti Kananejskému, bydlícímu na horách při straně potédní i na rovinách.
10. Nebo byl vytáhl Jůda proti Kananejskému, kterýž bydlil v Hebronu, (jméno pak * Hebronu prvé bylo Kariatarbe,) a pobil o Sesáie, a Achimana, a Tolmaie.
*Joz.14,15. 9k.15,14.

11. A odtud byl táhl na * obyvatele Dabir, (jméno pak Dabir prvé bylo Kariatsefer).
*Joz.12,13.
12. Kdežto řekl Kálef: Kdo by dobyl Kariatsefer a vzal by je, dám jemu Axu dceru svou za manželku.

13. Tedy * dobyl ho Otoniel, syn Cenezův, bratra Kálefova mladšího, i dal jemu Axu dceru svou za manželku.
*9k.3,5.Joz.15,15.

14. Stalo * se pak, že když přišla k němu, ponukla ho, aby prošel otcem jejího za pole; i ssedla s ota. A řekl jí Kálef: Což jest?

15. A ona odpověděla: Dej mi dar; poněvadž mi dal zemi svou, dej mi také studnice vod. I dal jí kálef studnice v horních i dolních končinách.

16. Synové také Cinejského, Achána Mojišova, odebrali se z města palmového s syny Jůda na poušť Jůdovu, jenž jest k straně potédní městu Aradi; a odesěše, bydlili s lidem tím.
*4.11.IV.M.16,99.

17. Potom táhl Jůda s Simeonem, bratrem svým, a porazili Kananejské přebývající v Sefat, a zkazili je. I nazváno jest jméno města * toho Horma.
*IV.M.14,45.

18. Dobyh také Jůda Gázy a pomězi jého, i Aškaronu s pomězi jého, též Akaronu a pomězi jého.

19. Nebo byl Hospodin s Jůdov, a vyhnal *obypatřite* hor, ale nevyhnal obyvatele údolí, proto že vozy železné měli.

20. I * dal Kálefovi Hebron, jakož byl mluvil Mojiš, a vzal odtud tři syny Enakovy.
*Joz.14,13.

21. Jebuzejského * pak, bydlícího v Jeruzalémě, nevyhnali synové Beniamin; protož bydlil Jebuzejský v Jeruzalémě s syny Beniamin až do tohoto dne.
*Joz.15,63;18,28.

22. Vytáhla také i čelad Jozefova do Bethel, a Hospodin byl s nimi.

23. Nebo shlédla čelad Jozefova do Bethel, kteréhožto města jméno no prvé bylo Lúza.

24. Uzřevše pak ti špeheři muže vycházejícího z města, řekli jemu: Medle ukáž nám, kudy bychom mohli vjiti do města, a učinímeť milost.

25. Kterýžto ukázal jim, kudy by mohli vjiti do města; i vyhubili to město mečem, může pak toho se vsí čelad jeho pustili.

26. I šel muž ten do země Hebejských, kdež vystavěl město, a nazval jméno jeho Lúza; to jest jméno jeho až do tohoto dne.

27. Manasses také nevyhnal obyvatele Beisan * a městeček jého, ani Tanach a městeček jého, ani obyvatele Dor a Jibeam; a Magdedo a městeček jejich; i počal Kananejský spodobně bydliti v zemi té.
*Joz.17,11.

28. Když se pak zsilil Izrael, * uvedl Kananejského pod píat, a maje jej vyhnati, nevyhnal.
*Joz.17,13.

29. Efraim také nevyhnal Kananejského bydlícího * v Gázer, protož bydlil Kananejský u prostřed něho v Gázer.
*Joz.16,10.

30. Zabulon též nevyhnal obyvatele Cetron, a obyvatele Natol, protož bydlil Kananejský u prostřed něho, a dával jemu píat.

31. Asser také nevyhnal obyvatele Acho a obyvatele Sidonu, ani Ahalab, ani * Achzib, ani Ilclba, ani Afek, ani Rohob.
*Joz.15,44;19,28.

32. I bydlil Asser mezi Kananejskými obyvatele země té, nebo nevyhnal jich.

33. Též Neftalim nevyhnal obyvatele Betsemes, ani obyvatele Betanai, protož bydlil mezi Kananejskými přebývajícími v zemi té; a však obyvatele Betsemes a Betanai dávali jim píat.

34. Snužovali pak Amorejští syny Dan na horách, tak že nedali jim scházeti do údolí.

35. Nebo počal Amorejský spodobně bydliti na hoře Heres, * v zemi Egypťské, a odešli za bohy cizími, bohy těch národů, kteříž byli vůkol nich, a klaněli se jim; protož popudili Hospodina.

36. Pomezí pak Amorejského bylo od začátku hor Akrabim, od skály jejich i výše.

KAPITOLA 2.

Obvinění Izraelcůch pro spočtení se a pohany. 10. Odvracování jich od Hospodina častá, 20. i pomaty Boží pro to.

Vstoupil pak anděl Hospodinův z Galgala do Bochum a řekl: Vyvedl jsem vás z Egypta a uvedl jsem vás do země, kterouž jsem s přísahou zaslíbil otcům vašim, a řekl jsem: Nezruším smlouvy své s vámi na věky.

2. Vy také * nečinite smlouvy s obyvatele země této, o oltáře jejich rozkopejte; ale nepostechni jste hiasu mého. Co jste to učinili?
*11.M.23,32. 17.V.M.33,52.

3. Pročež také jsem řekl: Nevyhladím jich před tváří vaší, ale budou vám jako trní, a nové jejich budou vám osidlem.

4. I stalo se, když mluvil anděl Hospodinův slova tato všechném synům Izraelským, že pozdvihl hiasu svého lid a plakal.

5. I nazvali jméno místa toho Bochim, a obětováli tu Hospodinu.

6. Rozpusť * pak byl Jozue lid, a rozešli se synové Izraelští, jeden každý do dědictví svého, aby vládlí zemi.
*Joz.24,28.

7. I * sloužil lid Hospodinu po všecky dny Jozue, a po všecky dny starších, kteříž dlouho živi byli po Jozue, jenž viděl všecky skutky veliké Hospodinovy, kteréž učinil Izraelovi.
*Joz.24,31.

8. Ale když umřel Jozue syn Num, služebník Hospodinův, jsa ve stu a desíti letech.

9. A * pochoval ho v krajině dědictví jého, v Fannatheres, na hoře Efraim, k straně píatnoční hory Gás;
*Joz.24,29,30.

10. Také když všecen věk ten připojen jest k otcům svým, a povstal jiný věk po nich, kteříž neznali Hospodina, ani skutků, kteréž učinil Izraelovi:

11. Tedy činili synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovými, a stoužili modlami, 12. Opusňvše Hospodina Boha

otců svých, kterýž je vyvedl z země Egypťské, a odešli za bohy cizími, bohy těch národů, kteříž byli vůkol nich, a klaněli se jim; protož popudili Hospodina.

13. Nebo opusňvše Hospodina, sloužili Bálovi * i Astarotům.
*K.10,6.

14. I rozpálila se prchlost Hospodina na Izraele, a vydal je v ruku loupežníků, kteříž je zloupili; vydal je, pravím, v ruku nepřátel jejich vůkol, tak že nemohli více ostáti před nepřátely svými.

15. Kamžkoli vycházeli, * ruka Hospodina byla proti nim ke zlému, jakož byl mluvil Hospodin, a jakož byl zapřisáhl jim Hospodin; i ssouzení byli náramně.
*111.M.26,17,28.

16. Vzbuzoval * pak Hospodin soudce, kteříž vysvobozovali je z rukou zhoubců jejich.
*K.3,9.10.15.

17. Ale ani soudců svých neposlouchali, nebo smilili, odcházeli se jim. Odcházeji rychle s cesty, po kteréž chodili otcové jejich, tak že poslouchati majíce příkazani Hospodinových, nečinili toho.

18. A když vzbuzoval jim Hospodin soudce, býval Hospodin u každým soudcem, a vysvobozoval je z ruky nepřátel jejich po všecky dny soude; (nebo * že nemůž je přivoditi ti, kteříž je ssužovali a utiskali.)
*K.20,16.

19. Po smrti pak soudece navracejíce se zase, pohoršovali cest svých více nežli otcové jejich, odcházejíce za bohy cizími, a sloužíce i klanějíce se jim; nic neutevili z skutků jejich zlych a cesty jejich převrácené.

20. Protož * rozpálila se prchlost Hospodina proti Izraelovi, a řekl: Proto že přestoupil národ tento smlouvu mou, kterouž jsem učinil s otcí jejich, a neposlouchali hlasu mého.
*V.14.

21. Já také více nevyhladím žádného od tváří jejich z národů, kterýchž zanechal Jozue, když umřel.

22. Abych skrze ně * zkušoval Izraele, budou-li ostříhati cesty přikázání Hospodinových, chodící v nich, jakož ostříhati otcové jejich, čili ne.

23. I zanechal Hospodin národů těch, a nevyhnal jich ryčble, a aniž dal jich v ruku Jozue.

KAPITOLA 3.

Trápení lidí od pozůstalých v zemi národů, i o vysvobození jich 9. skrze Ottoniele, 15. Ahoda 31. a Samgara.

Tito pak jsou národové, * kterých zanechal Hospodin, aby skrze ně zkušoval Izraele, totiž všech, kteříž nevěděli o žádných válkách Kananejských. * v M. 7. 29.

2. Aby aspoň zvěděli věkové synů Izraelských, a poznali, co jest to válka, čehož první nevěděli:

3. Patero * knížat Filistinských, a všickni Kananejsí a Sidonští a Hevejsí bydlící na hoře Liban, skze od hory o Balhermon až tam, kudy se vcháží do Emat. * k. 18. 5. ov M. 8. 9.

4. Ti pozůstali, aby * zkušován byl skze ně Izrael, a aby známé bylo, budouli poslouchati příkazů Hospodinových, kteráž přikázal otcům jejich skze Mojžíše. * k. 2. 22. v M. 8. 9.

5. Bydli tedy synové Izraelští u prostřed Kananejských, Hetejských a Amorejských, a Ferézejských a Hevejských a Jebuzejských.

6. A brali sobě * dcery jejich za manželky, a dcery své dávali synům jejich, a sloužili bohům jejich. * 11 M. 34. 16. v M. 7. 3.

7. Činili tedy synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovými, a zapomenuvše se žili Bálům a Asserótům. * k. 2. 11.

8. Protož * rozpálila se přehlost Hospodinova na Izraele, a o vydal jej v ruku Chusana Risatamského, krále Syrského v Mezopotamii; i sloužili synové Izraelští Chusanovi Risatamskému osm let. * k. 2. 14. 20. ok. 4. 2.

9. Volali * pak synové Izraelští k Hospodinu, i vzbudil Hospodin vysvoboditele synům Ottoniele syna Cenezova, bratra Kálefova mladšího, * k. 6. 6. ok. 2. 15. 17.

10. Na němž byl duch Hospodinův, a soudil lid Izraelský. Když pak vytáhl k boji, dal Hospodin v ruce jeho Chusana Risatamského, krále Syrského, a zmocnila se ruka jeho nad Chusanem Risatamským.

11. A tak v pokoji byla země za čtyřiceti let; i umtel Ottoniel, syn Cenezův.

12. Takž opět činili synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovými. I zšířil Hospodin Egiona, krále Moábského, proti Izraelovi, proto že činili zlé věci před očima Hospodinovými.

13. Nebo shromáždil k sobě syny Ammonovy a Amalechovy, a vytáhl, porazil Izraele, a opanovali * město palmové. * k. 1. 16. v M. 34. 3.

14. I sloužili synové Izraelští Egionovi králi Moábskému osmnácte let.

15. Potom volali synové Izraelští k Hospodinu. I vzbudil jim Hospodin vysvoboditele Ahoda syna Gery Beniaminského, muže * rukou pravou nevládnoucího. I poslal synové Izraelští po něm dar Egionovi králi Moábskému. * k. 20. 16.

16. (Připravil pak sobě Ahod meč na obě strany ostrý, lokte zděli, a připásal jej sobě pod šaty svými po pravé straně.)

17. I přinesl dar Egionovi králi Moábskému. Egion pak byl člověk velmi tlustý.

18. A když dodal daru, propustil lid, kterýž byl přinesl dar.

19. Sám pak vrátil se od lomů blízko Galtala, řekl: Tajnou věc mám k tobě, ó králi. I řekl král: Mlč. A vyšli od něho všickni, kteříž stáli při něm.

20. Tehdy Ahod přistoupil k němu, (on pak seděl na paláci letním sám.) I řekl mu Ahod: Řeč Boží mám k tobě. I * vstal z stolice své. * 1 v M. 23. 18.

21. Tedy sáhna Ahod rukou svou levou, vzal meč u pravého boku svého a vrazil jej do břicha jeho, * 22. Tak že i řílice za ostřím věšly tam, a zavřel se tukem meč, (nebo nevytáhl meče z břicha jeho;) i vyšla lejna.

23. Potom vyšel Ahod přes stůl, a zavřel dveře paláce po sobě, a zamkl.

24. Když pak on odšel, služebníci jeho přišedše, uzřeli, a hle, dvě paláce zamčiny. Tedy řekli: Jest na potřebě v pokoji letním.

25. A když očekávali dlouho, až se stýděl, a aj, neotvíral dveří paláce, tedy vzali klíč a otevřeli, a hle, pán jejich leží na zemi mrtvý.

26. Ahod pak mezi tím, když oni prodlévali, ušel, a přešel lomy, přišel do Seirat.

27. A přišed k sujm, troubil v troubu na hoře Efraim; i sstoupil s nim synové Izraelští s hory, a on napřed šel.

28. Nebo řekl jim: Podtře za Moábské, nepřijistě Hospodin mnou, dalť jest zajisté Hospodin vaší. Tedy táhli za nim, a vzaue Moábským brody Jordánské, ne- dala žádnému přejíti.

29. I pobili teház Moábských okolo desíti tisíc mužů, každého bohatého a všelikého silného muže, aniž * kdo ušel. * k. 4. 16. 1 v M. 21. 35.

30. I snižen jest Moáb v ten den pod moci Izraele, a pokoj měla země za osmdesát let.

31. Po něm pak byl * Samgar, syn Anatív, a pobil Filistinských šest set mužů ostnem volů, a vysvobodil i on Izraele. * k. 5. 6.

KAPITOLA 4.

Izrael v ruce Kananejským vydaný, 4. skze Deboru a Barák vysvobozen.

Po smrti pak Ahoda činili opět synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovými.

1. * vydal je Hospodin v ruce Jabinu krále Kananejského, kteráž královal v Azor; (a kniže voláčka jeho byl Zizara) sám pak bydlil v Haroset pohanském. * k. 3. 18. 1 sam. 12. 9.

3. Tedy * volali synové Izraelští k Hospodinu; nebo devět set vozů železných měl, a on násilně sstouval Izraele za dvacet let. * k. 5. 9. 15. 6. 6.

4. Debora pak žena prorokyně manželka Lapidotova, soudila lid Izraelský toho času.

5. (A bydlila Debora pod palmou, mezi Rana a mezi Bethel na hoře Efraim,) i chodili k ní synové Izraelští k soudu.

6. Kterážto poslavši, povolala Baraka, syna Abinoemova, * z Kádes Netalimova, a rekla jemu: Zda-liž nerozkázal Hospodin Bůh Izraelský: Jdi, a shromáždě lid na horu Tábor, vezmi s sebou deset tisíc mužů z synů Netalim a z synů Zabulon. * Joz. 10. 37.

7. Nebo přitáhnou k tobě ku potoku Cison Zizaru kniže vojska Jabinova, a vozy jeho i množství jeho, a dám jej v ruku tvou.

8. I řekl jí Barák: Půjdeš-li se

mnou, půjdu; pakli nepřijdeš se mnou, nepůjdu.

9. Kteráž odpověděla: Jáť zajisté půjdu s tebou, ale nebudet s slávou tvou cesta, kterouž půjdeš, nebo v ruku ženy dá Hospodin Zizaru. Tedy vstavši Debora, šla s Barákem do Kádes.

10. Svolav pak Barák Zabulonské a Neftalimské do Kádes, vyvedl za sebou deset tisíc mužů; a šla s nim i Debora.

11. Heber pak * Cinejský oddělil se od Kaina, od synu Chobab, tchana Mojžíšova, a rozbil staný své až k Elon v Sananím, jenž jest v Kádes. * k. 1. 16.

12. Oznámeno pak bylo Zizarovi, že vytáhl Barák syn Abinoemuv na horu Tábor.

13. Protož shromáždil Zizara všechny vozy své, devět set vozů železných, a všecken lid, kterýž měl s sebou z Haroset pohanského, ku potoku Cison.

14. I rekla Debora Barákoví: Vstaň, nebo tento jest den, v němž dal Hospodin Zizaru v ruku tvou.

Zdali Hospodin nevyšel před tebou? I sstoupil Barák s hory Tábor, a deset tisíc mužů za nim.

15. A * porazil Hospodin Zizaru a všechny ty vozy, i všecka ta voláčka ostrosti meče před Barákem; a sskočiv Zizara s vozů, utíkal pěšky. * z. 5. 9. 10.

16. Ale Barák honil ty vozy a vozsko až do Haroset pohanského; i padlo všecko vojsko Zizarovo od ostrosti meče, tak že nezůstalo * ani jednoho. * k. 3. 20. Joz. 6. 22.

17. Zizara pak utíkal pěšky k staně Jábel, manželky Hebera Cinejského; nebo pokoj byl mezi Jabinem králem Azor a mezi čeledí Hebera Cinejského.

18. I vyšedši Jábel v cestu Zizarovi, rekla jemu: Uchyl se, pane můj, uchyl se ke mně, neboj se. I uchýlil se k ní do stanu, a přitřela jej hnutí.

19. Kterýž řekl jí: Dej mi, prosím, piti malíčko * vody, nebo žízím. A otevřevši nádobu mléčnou, dala mu piti a přikryla ho. * k. 5. 25.

20. Řekl také jí: Stůj u dveří stanu, a přijel-li by kdo, a ptal se tebe, řka: Jestli zde kdo? odpovíš: Není.

21. Potom * vzala Jábel manželka Heberova hřeb od stanu, vzala též kladivo v ruku svou, a všedši k němu tíse, vrazila hřeb do ži-

dovin jeho, až uvázl v zemi; (nebo ustav, tvrdě byl usnul,) a *tak* umrel.
*1 Sam. 4, 7.

22. A aj Barák honil Zizaru. I vyšla Jáhel vsťříc jemu, a řekla mu: Pod, a ukážíž muže, kteréhož ležel mrtvých na zemi, a hřeb v židovínách jeho.

23. A *tak* ponižil Bůh toho dne Jabinu krále Kananejského před syny Izraelskými.

24. I dotírala ruka synů Izraelských vždy více, a sílila se proti Jabinovi králi Kananejskému, až i vyhladili *téhož* Jabinu krále Kananejského.

KAPITOLA 5.

Píseň Debory, a Baráka, v níž Bohu díky činí po vítězství,

Zpívala pak písmičku Debora a Barák syn Abinoemův v ten den, řkouc:

2. Pro pomstu učiněnou v Izraeli, a pro lid, kterýž se k tomu dobrovolně měl, dobrořečte Hospodinu.

3. Slyštež králové, a úsina pozorujte knížata, já, já zpívati budu Hospodinu, žalmy zpívati budu Hospodinu Bohu Izraelskému.

4. Hospodine, když jsi vsšel z Seir, když jsi se bral z pole Edomského, trásta se země, nebož sa dštila, a oblakové dešť vydali.

*Z. 68, 9; 97, 4; 114, 7.

5. Hory se rozplynuly od tváří Hospodinovy, i ta hora Sinai třásla se před tváří Hospodina Boha Izraelského.

6. Za dnů Samgara syna Anato-va, a za dnů Jáhel spustly silnice, kteréž pak šli sťezkami, zacházeli cestami krivými.
*k. 3, 31.

7. Spustly vsi v Izraeli, spustly pravím, až jsem povstala já Debora, povstala jsem matka v Izraeli.

8. Kteržto kdžkoli sobě zvoloval bony nové, tedy bývala válka v bránách, pavězy * pak ani kópi nebylo vidimo mezi čtyřidcti tisíci v Izraeli.
*1 Sam. 13, 29.

9. Srdce mé nakloněno jest k správcům Izraelským a k těm, kteréž tak ochotni byli mezi jinými. Dobrořečte Hospodinu.

10. Kterž jezditě * na bílých oslicích, kteréž bydlíte při Middin, a kteréž chodíte po cestách, vypravujtež.
*k. 10, 4; 12, 14.

11. Že vzdálen hluk střelců na místech, kdež se voda váží; i tam

vypravujte hojnou spravedlnost Hospodinovu, hojnou spravedlnost k obyvatelům vsi jeho v Izraeli; tehďáž vsťupovati bude k bránám lid Hospodinův.

12. Povstaň, * povstaň, Debora! píseň, povstaň, Baráku, a zajmi jatě své, synu Abinoemův.
*Z. 57, 9.

13. Tehďážič potlačenému dopomoženo k opanování silných reků z lidu; Hospodiněť mi ku panování dopomohl nad silnými.

14. * Efraima kořen jejich bojovatí proti Amalechitským; za tebou, Efraime, Beniamin s lidem tvým; z Machira táhli vydavatelé zákona, a z Zabulona písaři.
*11. M. 17, 13; 97, 1, 2, 56.

15. Knížata také z Izachar s Debora, ano i všecko pokolení Izacharovo, jako i Barák do údolí posílán jest pěšky, ale veliké hrdiny u sebe jsou v podílu Rubenovu.

16. Jak jsi mohl více seděti mezi dvěma ohradami, poslouchaje jsou v podílu Rubenovu.

17. Zdáli i Galád před Jordánem nebydlil? Ale Dan proč zůstal při lodech? Asser seděl na břehu mořském, a v lomích svých bydlil.

18. Zabulon, lid udatný, * vynaložil duši svou na smrt; též i Neftalim na vysokých místech pote.
*k. 3, 47.

19. Králové přitáhše, bojovali, tehďáž bojovali králové Kananejsťi v Tanach při vodách Mageddo, a však kořisti stříbra nezvali.

20. S nebo bojovano, hvezdy z míst svých bojovaly proti Zizarovi.

21. Potok Cison smetl je, potok Kedumim, potok Cison; všecko to pošlapala jsi, duše má, udatně.

22. Tehďáž otloukla se kopyta kónů od dupání velikého pod jezci silnými.

23. Zlořečte Merozu, pravi anděl Hospodinův, zlořečte: velice obyvatelům jeho, nebo nepříteli na pomoc Hospodinův, ku pomoci Hospodinův proti silným.

24. Požehnaná buď nad jiné žezny Jáhel, manželka Hebera Cinejského, nad ženy v staních bydlící buď požehnaná.

25. On vody žádal, ora * mléka dala, v kolliku knížecím podala masla.
*k. 1, 19.

26. Levou * ruku svou k hřebu vzítáhla, a pravou ruku svou k kládivu dělníku, i uderila Zizaru, a

ztloukla hlavu jeho, probodla a prorazila židoviny jeho.
*k. 4, 21.

27. U noh jejich skrčil se, padl; ležel, u noh jejich skrčil se, padl; kdež se skrčil, tu padl zabítý.

28. Vyhladila z okna skrze mříži, a nářkala matka Zizarova, řkouc: Proč se tak dlouho viz jeho nedomů vozové jeho?
*k. 5, 23, 27.

29. Moudřejší pak z předních silněbnic jejich odpovídala: i ona sama také sobě odpovídala:

30. Zdalí ate dosahli něčeho, a dělí kořisti? Devečku jednu neb dvě na každého muže, loupeže rozdílých barev samému Zizarovi, kořisti rozdílých barev krumpaným dítem, roucho rozdílých barev krumpanovým dítem na hrdlo loupežníků.

31. Tak at zahynou všickni nepřátelé tvoji, ó Hospodine, tebe pak milující at jsou jako slunce vzházející v síle své; i byla v pokoji země za čtyřidcti * let.
*k. 3, 31.

KAPITOLA 6.

Sposužení Izraele od Madianských, ii. a povolání Gedeona, aby byl vůdce lidu.

Cinili pak synové Izraelsťi to, což jest * zlého před očima Hospodinovýmá, i vydal je Hospodin v ruku Madianským za sedm let.

2. A zmocnila se velmi ruka Madianských nad Izraelem, *tak* že synové Izraelsťi před Madianskými mi zdělali sobě jámy, kteréž jsou na horách, a jeskyně a pevnosti.

3. A bývalo, že jakž co oseli Izraelsťi, přitáhl Madian a Amalech a národ východní povstáváje proti nim.

4. Kteržto rozbíjeli stany proti nim, a kázili úrody země, až kudy se vchází do Gázv, a nenechávali potravu v Izraeli, ani ovce, ani vola, ani osla.

5. Nebo i sami i s stády svými i s stany přitáhli, a jako * kobylinky ne množstvi přicházivali, aniž jich ma tvýma, dej mi znamení, že ty mluvíš se mnou.

16. Tedy řekl jemu Hospodin: Poněvadž * já budu s tebou, protož zbiješ o Madianské jako muže jednoho.
*11. M. 3, 12; 97, M. 14, 15.

17. Jemuž on řekl: Prosim, jest-liže jsem nalezl milost před očima tvýma, dej mi znamení, že ty mluvíš se mnou.

18. Prosim, * neodcházej odsud, až zase přijdu k tobě, a vynesu obět svou a položim před tebou. Odpověděl on: Jáť posečkám, až se navrátíš.
*k. 13, 15.

19. Tedy Gedeon všed do domu, připravil kozelec, a po měřici mouky přěsných chlebů. I vložil maso do koše, a polivku vлил do

8. Poslal Hospodin muže proroka k synům Izraelským, a řekl jim: Takto pravi Hospodin Bůh Izraelský: Já jsem vás vyvedl z Egypta, a vyvedl jsem vás z domu služby,

9. A vytrhl jsem vás z rukou Egypťských a z rukou všech, jenž vás sssuzovali, kteréž jsem vyhnal před tváří vaší. a dal jsem vám zemi jejich.

10. I řekl jsem vám: Já jsem Hospodin Bůh váš, nebojte se bohu Amorejských, v jejichž zemi bydlíte. Ale neposlechli jste hlasu mého.

11. Tedy přišel anděl Hospodinův a posadil se pod dubem, jenž byl v Ofra, kteréž bylo Joasa Abiezeritského. Gedeon pak syn jeho mlátil obilí na humně, aby vezma, utekl s tím před Madianskými.

12. I ukázal se jemu anděl Hospodinův, a řekl jemu: Hospodin s tebou, muži udatný.

13. Odpověděl jemu Gedeon: Ó Pane můj, jestliže Hospodin s námi jest, proč pak na nás přišlo všecko toto? A kde jsou všickni divové jeho, o kterýchž vypravovali nám otcové naši, řkouc: Zdá-liž nás z Egypta nevyvedl Hospodin? A nyní opustil nás Hospodin a vydal v ruku Madianských.

14. A pohlév na něj Hospodin, řekl: Jdi * v této síle své, a vysvobodíš Izraele z ruky Madianských. Zdalíž jsem tě neposlal?
*1 Sam. 13, 11.

15. Kterž odpověděl jemu: Poslyš mne, Pane můj, čím já vysvobodim Izraele? Hle, rod můj chaterný jest v pokoteni, Manasse-ovu, a já nelmenší v domě otce svého.

16. Tedy řekl jemu Hospodin: Poněvadž * já budu s tebou, protož zbiješ o Madianské jako muže jednoho.
*11. M. 3, 12; 97, M. 14, 15.

17. Jemuž on řekl: Prosim, jest-liže jsem nalezl milost před očima tvýma, dej mi znamení, že ty mluvíš se mnou.

18. Prosim, * neodcházej odsud, až zase přijdu k tobě, a vynesu obět svou a položim před tebou. Odpověděl on: Jáť posečkám, až se navrátíš.
*k. 13, 15.

19. Tedy Gedeon všed do domu, připravil kozelec, a po měřici mouky přěsných chlebů. I vložil maso do koše, a polivku vлил do

hruce, i vynesl to k němu pod dub a obětoval.
20. I řekl jemu anděl Boží: Vezmi to maso a chleby ty nekvašené, a polož na tuto skálu, a polívkou polej. I učinil tak.
21. Potom zdvihl anděl Ilospodinův konec holi, kterouž měl v ruce svých, a dotekl se masa a chlebů přesypaných; i vystoupil s oheň z skály té, a spálil to maso i chleby přesné. A v tom anděl Ilospodinův odšel od očí jeho.
*III. K. 9. 24.

22. A vida Gedeon, že by anděl Ilospodinův byl, řekl: Ach, Panovníče Ilospodine, proto-liž jsem viděl anděla Hospodinova tvář v tvář, abych umřel?
23. I řekl jemu Ilospodin: * Měj pokoj, neboj se, neumříš.
*Dan. 10, 16. Luk. 24, 9. Jan. 20, 19. 21. 28.

24. Protož vzdělal tu Gedeon oltář Hospodinův, a nazval jej: Hospodin pokoje, a až do tohoto dne ještě jest v Ofra Abiezerit-ského.
25. Stalo se pak té noci, že řekl jemu Ilospodin: Vezmi volka svého, kterýž jest otec tvého, totiž volka toho druhého sedmitého, * a zboríš oltář Bálův, kterýž jest otec tvého; háj také, kterýž jest vedle něho, posekáš.
*II. K. 11, 18.

26. A vzdělal oltář Hospodinův Bohu svému na vrchu skály této na rovině její, a vrcha volka toho druhého, obětovati budeš obět zápalnou s dřívím háje, kterýž posekáš.
27. Tedy vzal Gedeon deset mužů z služebníků svých, a učinil, jakž mluvil jemu Ilospodin; a boje se nečinil toho ve dne, ale v noci.
28. Když pak vstali muži města rano, uzřeli zbořený oltář Bálův, a háj, kterýž byl vedle něho, že byl posekaný, a volka toho druhého obětovaného v obět zápalnou na oltáři v nově vzdělaném.
29. I mluvili jeden k druhému: * Kdo to udělal? A vyhledávalice, vypyčovali se a pravili: Gedeon syn Joasův to učinil.
*K. 15, 6.

30. Tedy řekli muži města k Joasovi: Vyveď syna svého, ať umře, proto že zboril oltář Bálův, a že posekal háj, kterýž byl vedle něho.
31. Odpověděl Joas všechném stojícím před sebou: A což se vy nesnadníti chcete o Báje? Zdalí vy jej vysvobodíte? Kdož by se zasa-

zoval o něj, ať jest zabit hned jitra tohoto. * Jestližeť jest bohem, nechať se sám zasazuje o to, že jest rozbořen oltář jeho.
*I. K. 11, 18. 21. 27.

32. I nazval jej toho dne Jerobábem, řka: Nechť se zasadí Bál proti němu, že zboril oltář jeho.
33. Tedy všickni Madiániští a Amalechitští a národové východní shromáždili se v údolí Jezreel.
34. Duch * pak Hospodinův posílil Gedeona, kterýžto zatroubív v troubu, svolal Abiezeritův k sobě.
*K. 11, 28.

35. A poslal posly ke všemu pokolení Manassesovu, a svoláno jest k němu; poslal též posly k Asse-rovovi, k Zabulonovi, a k Neftalimovi, i přitáhl jim na pomoc.
36. Tedy mluvili Gedeon k Bohu: Vysvobodíš-li skrze ruku mou Izraele, jakož jsi mluvil.
37. A j. já položím rouno toto na humně. Jestliže rosa bude foliko na rouně, a na vsi zemi vůkol sucho, tedy věděti budu, že vysvobodíš-li skrze ruku mou Izraele, jakož jsi mluvil.
38. I stalo se tak. Nebo vstaval na jezírě, stlačil rouno, a vzdal rosu z něho, i byl plný konflikt vody.
39. Řekl také Gedeon Bohu: * Ne rozpaluji se přehlostiv tvá přemně, že promluvíš ještě jednou. Prosím, nechať zkusím ještě jednou na rouně. Nechť jest, prosím, samo rouno suché, a na vsi zemi rosa.
*I. M. 18, 30.

40. I učinil Bůh té noci tak, a bylo samo rouno suché, a na vsi zemi byla rosa.

KAPITOLA 7.

Malý počet lidí k boji vzat, a však nad nepřátely vítězství obdržáno.

Tedy vstav ráno * Jerobáb, (jenž jest Gedeon,) i všechny lidi, kteříž byl s ním, položil se při studnicích Charod, volka pak Madianských byla jim na půlnoci před vrchem More v údolí. *K. 6, 32.

2. I řekl Hospodin Gedeonovi: Příliš mnoho jest lidu s tebou, protož nedám Madianských v ruce jejich, aby se nechlubil Izrael mohla mi.
3. A protož provolej hned, ať slyší lid, a řekni: * Kdo jest strašlivý a lekávy, navrať se za-

se, a odejdi ráno pryč k hoře Galád. I navrátilo se z lidu dvacetimá tisíců, a deset tisíc zbývalo. A tak ležel každý stan.
14. Jemužto odpovídaje bližní jeho, řekl: Není to nic jiného, jedině meč Gedeona syna Joasova, mužže Izraelského, dal jest Bůh v ruku jeho Madianské i všecka tato vojska.
15. Stalo se pak, že když uslyšel Gedeon vypravování snu i vyložení jeho, poklonil se Bohu, a vrátil se k vojsku Izraelskému, řekl: Vstaňte, nebo dal Ilospodin v ruku * váši vojska Madianská.
*Iz. 9, 4.

16. Rozděлил tedy tři sta mužů na tři houfy, a dal trouby v ruku každému z nich a báně prázdné, a v prostředku těch bání byly pochodně.
17. I řekl jim: Jakž na mně u-zříte, tak učinite; nebo bře, já vejdou na kraj vojska, a jakž já tehdež budu dělati, * tak uděláte.
*K. 9, 46.

18. Nebo troubiti budou já v troubu i všickni, jenž se mnou budou, tehdy vy také troubiti budete v trouby vůkol všeho vojska, a řeknete: Meč Hospodinův a Gedeonův.
19. Všel tedy Gedeon a sto mužů, kteříž s ním byli, na kraj vojska při začátku bojení prostředního, jen že byli proměnili stráž; i troubili v trouby, a roztrískali báně, kteréž měli v ruce svých.
20. Tedy ti tři houfové troubili v trouby, roztrískavše báně, a drželi v ruce své levé pochodně, v pravé pak ruce své trouby, aby troubili, i křičeli: Meč Ilospodinův a Gedeonův.
21. A postavili se každý na místě svém vůkol ležení; i zděšena jsou všecka vojska, a křičíce, utíkali.
22. Když pak troubilo v trouby těch tři sta mužů, * obrátil Ilospodin meč jednoho proti druhému, a to po všem ležení. Utíkalo tedy vojsko až k Betseta do Zererat, a až ku pomězi Abel-mehula u Tebat.
*I. Sam. 14, 20.

23. Shromážděvše se pak muži Izraelské z Neftalim a z Asser a ze všeho pokolení Manassesova, honili Madianské.
24. I rozcesal Gedeon posly na všechny hory Efraimské, řka: Vy-

se, a odejdi ráno pryč k hoře Galád. I navrátilo se z lidu dvacetimá tisíců, a deset tisíc zbývalo. A tak ležel každý stan.
14. Jemužto odpovídaje bližní jeho, řekl: Není to nic jiného, jedině meč Gedeona syna Joasova, mužže Izraelského, dal jest Bůh v ruku jeho Madianské i všecka tato vojska.
15. Stalo se pak, že když uslyšel Gedeon vypravování snu i vyložení jeho, poklonil se Bohu, a vrátil se k vojsku Izraelskému, řekl: Vstaňte, nebo dal Ilospodin v ruku * váši vojska Madianská.
*Iz. 9, 4.

16. Rozděлил tedy tři sta mužů na tři houfy, a dal trouby v ruku každému z nich a báně prázdné, a v prostředku těch bání byly pochodně.
17. I řekl jim: Jakž na mně u-zříte, tak učinite; nebo bře, já vejdou na kraj vojska, a jakž já tehdež budu dělati, * tak uděláte.
*K. 9, 46.

18. Nebo troubiti budou já v troubu i všickni, jenž se mnou budou, tehdy vy také troubiti budete v trouby vůkol všeho vojska, a řeknete: Meč Hospodinův a Gedeonův.
19. Všel tedy Gedeon a sto mužů, kteříž s ním byli, na kraj vojska při začátku bojení prostředního, jen že byli proměnili stráž; i troubili v trouby, a roztrískali báně, kteréž měli v ruce svých.
20. Tedy ti tři houfové troubili v trouby, roztrískavše báně, a drželi v ruce své levé pochodně, v pravé pak ruce své trouby, aby troubili, i křičeli: Meč Ilospodinův a Gedeonův.
21. A postavili se každý na místě svém vůkol ležení; i zděšena jsou všecka vojska, a křičíce, utíkali.
22. Když pak troubilo v trouby těch tři sta mužů, * obrátil Ilospodin meč jednoho proti druhému, a to po všem ležení. Utíkalo tedy vojsko až k Betseta do Zererat, a až ku pomězi Abel-mehula u Tebat.
*I. Sam. 14, 20.

23. Shromážděvše se pak muži Izraelské z Neftalim a z Asser a ze všeho pokolení Manassesova, honili Madianské.
24. I rozcesal Gedeon posly na všechny hory Efraimské, řka: Vy-

se, a odejdi ráno pryč k hoře Galád. I navrátilo se z lidu dvacetimá tisíců, a deset tisíc zbývalo. A tak ležel každý stan.
14. Jemužto odpovídaje bližní jeho, řekl: Není to nic jiného, jedině meč Gedeona syna Joasova, mužže Izraelského, dal jest Bůh v ruku jeho Madianské i všecka tato vojska.
15. Stalo se pak, že když uslyšel Gedeon vypravování snu i vyložení jeho, poklonil se Bohu, a vrátil se k vojsku Izraelskému, řekl: Vstaňte, nebo dal Ilospodin v ruku * váši vojska Madianská.
*Iz. 9, 4.

16. Rozděлил tedy tři sta mužů na tři houfy, a dal trouby v ruku každému z nich a báně prázdné, a v prostředku těch bání byly pochodně.
17. I řekl jim: Jakž na mně u-zříte, tak učinite; nebo bře, já vejdou na kraj vojska, a jakž já tehdež budu dělati, * tak uděláte.
*K. 9, 46.

18. Nebo troubiti budou já v troubu i všickni, jenž se mnou budou, tehdy vy také troubiti budete v trouby vůkol všeho vojska, a řeknete: Meč Hospodinův a Gedeonův.
19. Všel tedy Gedeon a sto mužů, kteříž s ním byli, na kraj vojska při začátku bojení prostředního, jen že byli proměnili stráž; i troubili v trouby, a roztrískali báně, kteréž měli v ruce svých.
20. Tedy ti tři houfové troubili v trouby, roztrískavše báně, a drželi v ruce své levé pochodně, v pravé pak ruce své trouby, aby troubili, i křičeli: Meč Ilospodinův a Gedeonův.
21. A postavili se každý na místě svém vůkol ležení; i zděšena jsou všecka vojska, a křičíce, utíkali.
22. Když pak troubilo v trouby těch tři sta mužů, * obrátil Ilospodin meč jednoho proti druhému, a to po všem ležení. Utíkalo tedy vojsko až k Betseta do Zererat, a až ku pomězi Abel-mehula u Tebat.
*I. Sam. 14, 20.

23. Shromážděvše se pak muži Izraelské z Neftalim a z Asser a ze všeho pokolení Manassesova, honili Madianské.
24. I rozcesal Gedeon posly na všechny hory Efraimské, řka: Vy-

se, a odejdi ráno pryč k hoře Galád. I navrátilo se z lidu dvacetimá tisíců, a deset tisíc zbývalo. A tak ležel každý stan.
14. Jemužto odpovídaje bližní jeho, řekl: Není to nic jiného, jedině meč Gedeona syna Joasova, mužže Izraelského, dal jest Bůh v ruku jeho Madianské i všecka tato vojska.
15. Stalo se pak, že když uslyšel Gedeon vypravování snu i vyložení jeho, poklonil se Bohu, a vrátil se k vojsku Izraelskému, řekl: Vstaňte, nebo dal Ilospodin v ruku * váši vojska Madianská.
*Iz. 9, 4.

16. Rozděлил tedy tři sta mužů na tři houfy, a dal trouby v ruku každému z nich a báně prázdné, a v prostředku těch bání byly pochodně.
17. I řekl jim: Jakž na mně u-zříte, tak učinite; nebo bře, já vejdou na kraj vojska, a jakž já tehdež budu dělati, * tak uděláte.
*K. 9, 46.

18. Nebo troubiti budou já v troubu i všickni, jenž se mnou budou, tehdy vy také troubiti budete v trouby vůkol všeho vojska, a řeknete: Meč Hospodinův a Gedeonův.
19. Všel tedy Gedeon a sto mužů, kteříž s ním byli, na kraj vojska při začátku bojení prostředního, jen že byli proměnili stráž; i troubili v trouby, a roztrískali báně, kteréž měli v ruce svých.
20. Tedy ti tři houfové troubili v trouby, roztrískavše báně, a drželi v ruce své levé pochodně, v pravé pak ruce své trouby, aby troubili, i křičeli: Meč Ilospodinův a Gedeonův.
21. A postavili se každý na místě svém vůkol ležení; i zděšena jsou všecka vojska, a křičíce, utíkali.
22. Když pak troubilo v trouby těch tři sta mužů, * obrátil Ilospodin meč jednoho proti druhému, a to po všem ležení. Utíkalo tedy vojsko až k Betseta do Zererat, a až ku pomězi Abel-mehula u Tebat.
*I. Sam. 14, 20.

23. Shromážděvše se pak muži Izraelské z Neftalim a z Asser a ze všeho pokolení Manassesova, honili Madianské.
24. I rozcesal Gedeon posly na všechny hory Efraimské, řka: Vy-

Jděte v cestu Madianským, a zastupte jim vody až k Betabare a Jordánu. Tedy shromážděte se všickni muži Efraim, zastoupili vody až k Betabare a Jordánu.

25. A chytili dvě knízať Madianských, Goréba a Zéba. I zabil Goréba na skále Goréb a Zéba zabil v lisu Zéb, a honili Madianské, hlavu pak Gorebovu a Zébovu přinesli k Gedeonovi za Jordán.
*Z.88,12.

KAPITOLA 8.

Madianská porážení. 15. Nevitání střešeni. 27. Modlářství i smrt Gedeonova.

Muži pak * Efraim řekli jemu: Co jsi nam to učinil, že jsi nepovolal nás, když jsi táhl k boji proti Madianským? A tuze se na něj domlouvali.
*K.12,1.

2. Jimž odpověděl: Zdaž jsem co takového provedl, jako vy? Zdažliž není lepší paberování Eiraimovo, než vinobraní * Abiezerovo?
*K.6,34.

3. V ruce vaše dal Bůh knízaťa Madianská Goréba a Zéba, a co jsem já mohl takového učinit, jako vy? I spokojil se duch jejich k němu, když mluvil ta slova.
4. Když pak přišel Gedeon k Jordánu, přešel jej, a tři sta mužů, kteříž byli s nim, ustali, honice nepříteli.

5. Protož řekl mužům * Sochoť: Dejte, prosím, po pecniku chleba lidu, kterýž za mnou jde, nebo ustali, a já honim Zebaha a Salmuna, krále ty Madianské.
*I.M.99,17.

6. I řekl jemu jeden z knízať Sochoť: Což již moc Zebahova a Salmunova jest v ruce tvé, * aby chom dali vojsku tvému chleba?
*I.Sam.25,11.

7. Jimž řekl Gedeon: Z té příčiny, když dá Hospodin Zebaha a Salmuna v ruku mou, tehdy zmrsím kám tela vaše trním a bodlácím z pouště té.
8. I táhl odtud do * Fanelu, a podobně mluvil k nim, ale obyvatelé Fanelu odpověděli jemu *foitřez*, jako mužů Sochoť.
*I.Kral.12,25.

9. I řekl obyvatelům Fanelu: Když se navrátím v pokoji, zbořím věži tuto.

10. Zebah pak a Salmun byli v Karkara spolu s vojsky svými, takměř patnácte tisíců, všickni, což jich bylo pozůstalo ze všeho vojska národů východních, zbi-

24. Řekl jim také Gedeon: Žádost tuto vložím toliko na vás, abyste mi dali jeden každý náušnic z loupeží svých; (nebo náušnic zlaté měli, proto že Izraelští byli.)
25. I odpověděli: Rádi dame. A prostřeve roucho, metali na ně každý náušnic z loupeží svých.

26. Byla pak váha náušnic zlatých, kteréž vyžádal, tisíc a sedm set *loťů* zlatá, kromě halží a zlatých jablček, i roucha šarlatové, ho, kteréž na sobě měli králové Madianská, a kromě halží, kteréž byly na hrdlech velbloudů jejich.

27. I udělal z toho Gedeon * efoť, a složil jej v městě svém Ofra, i smínil tam všecken Izrael, chodě za ním, a byl Gedeonovi domo o jeho osídlen.
*K.17,5. *II.M.29,38.

28. Madianská pak snižení jsou před syny Izraelskými, aniž potom požřvihli hlavy své; a tak byla v pokoji země za čtyřidcti * let ve dnech Gedeonových.
*K.9,31.

29. A odšel Jerobál syn Joasův, přebýval v domě svém.
30. Měl pak Gedeon * sedmdesátě synů, kteříž pošli z bedr jeho; ne-
*I.Kral.10,1.

31. Zena takě jeho, kterouž měl v Sichem, i ta porodila jemu synů, a dala mu jméno * Abimelech.
32. A když umřel Gedeon syn Joasův starosti dobrě, pochovan jest v hrobě Joasa otce svého v * Ofra Abierizského.
*K.6,11.

33. Stalo se pak po smrti Gedeonově, že se odvrátili synové Izraelská a smínil, *doosce* za modlamí, a vzali sobě * Bále Berit za boha.
*K.9,4.

34. A nerozpomenuli se synové Izraelská na Hospodina Boha svého, kterýž je vytrhl z ruky všech nepřátel jejich vůkol.
35. A nenánil mlosrdnství s domem Jerobále Gedeona, jako on všecko dobré činil Izraelovi.

KAPITOLA 9.

Tyranství Abimelechovo. 23. pomsta za to, 31. válka 69. a bidné skonání jeho.
Nebo odšel * Abimelech syn Jerobálův do Sichem k bratřím matky své, mluvil k nim i ke vši četi domu otce matky své, rka:
*K.9,31.

2. Mluvte, prosím, ke všem mužům Sichemským: Co jest lépe banské.

vám, to-li, aby panovalo nad vámi sedmdesátě mužů, *loťů* všickni synové Jerobálovi, čili aby panoval nad vámi muž jeden? Pamatujte pak, že jsem já kost vaše a tělo vaše.

3. Tedy mluvili bratři matky Jerobálovi o něm ke všem mužům Sichemským všecka slova tato, a naklonilo se srdce jejich k Abimelechovi, nebo řekli: Bratr náš jest.

4. I dali jemu sedmdesátě *loťů* střibra z domu Bále Berit, na něž sobě najal Abimelech služebníky, povaleče a tuláky, aby chodili za ním.

5. A přišed do domu otce svého do Ofra, zmrdoval bratři své, syny Jerobálovy, * sedmdesátě mužů, na jednom kameni; toliko zůstal Joтам syn Jerobálův nejmladší, nebo se byl skryl.
*I.Kral.10,7,14.

6. Tedy shromáždili se všickni muži Sichemští i všecken dům Mello, i šli, a ustanovili sobě Abimelecha za krále na rovinách * u sloupů, kterýž jest u Sichem.
*Joz.24,26.

7. To když pověděli Joтамovi, odejda, postavil se na vrchu hory Garizim, a pozdvíhna hlasu svého, volal, a řekl jim: Poslyšte mne muži Sichemští, a uslyš vás Bůh.
8. Šešlo se některého času dřív, aby pomazalo nad sebou kráť. I řekl olivě: Kraluj nad námi.

9. Jimžto odpověděla oliva: Zdali já, opustě svou tučnost, kterouž ctěn bývá Bůh i lidé, půdu, abych byla postavena nad stromy?
10. I řeklo dříví říku: Pod ty a kraluj nad námi.
11. Jimž odpověděl fik: Zdali já, opustě sladkost svou a ovoce své výborné, půdu, abych postaven byl nad stromy?

12. Řeklo opět dříví vinnému kofenu: Pod ty a kraluj nad námi.
13. Jimž odpověděl vinný kofen: Zdali já, opustě své víno, kteréž obvesluje Boha * i lidi, půdu, abych postaven byl nad stromy?
*Z.10,16.

14. Naposledy řekl všecko * dříví bodláku: Pod *ate* ty a kraluj nad námi.
*I.Kral.14,9.

15. I odpověděl bodlák dříví: Jestliže v pravdě berete vy mne sobě za kráť, podte, odpocívejte pod stínem mým; pakli nic, * vsički oheň z bodláku a spal cedry Libanské.
*Ezech.10,14.

16. Tak i nyní, jestliže jste právě a upřímně učinili, ustavivše Abimelecha za krále, a jestliže jste dobře učinili Jerobábovi a domu jeho, a jestliže podlé dobriní rukou jeho odpovídáte, jestliže se vám a * opovázili se života svého, aby vás vysvobodil z ruky Madianských,

17. Vy pak teď povstali jste proti domu otce mého, a zmrtdovali jste syny jeho, sedmdesáte mužů na jednom kameni, a ustanovili jste krále Abimelecha, syna děvky jeho, nad muži Sichemských, proto že bratr váš jest!

18. Jestliže, řku, právě a upřímně udělali jste Jerobábovi i domu jeho dne tohoto, veselte se z Abimelecha, a on také nechť se veselí z vás;

19. Pakli nic, nechť vyjde oheň z Abimelecha a šíře muže Sichemské i dům Melló, nechť vyjde také oheň od mužů Sichemských a z domu Melló a šíře Abimelecha.

20. Tedy utekl Jotam, a utíkáje, odšel do Beera, a zůstal tam, boje se Abimelecha bratra svého.

21. I panoval Abimelech nad Izraelem tři léta.

22. Poslal pak Bůh ducha zlého mezi Abimelecha a nciž muže Sichemské, a zpronevěřili se mu.

23. Aby pomštěna byla křivda sedmdesáti synů Jerobábových, a aby krev jejich * přišla na Abimelecha bratra jejich, kterýž zmrtdoval je, a na muže Sichemské, kteříž posílili rukou jeho, aby zmrtdoval bratři své.

24. Tedy učinili muži Sichemskéti jemu zálohy na vrších hor, a louplí všecky chodící mimo ně tou cestou; kteražto věc povědina jest Abimelechovi.

25. Syn pak Ebediv Gál, jda s bratřimi svými, přišel do Sichemské, a tčšili se z něho muži Sichemskéti.

26. A vředeše na pote, sbírali všedše do chrámu bohů svých, jedli i pili, a zlořečili Abimelechovi.

27. Řekl pak Gál syn Ebediv: Kdo jest Abimelech? A jaké jest Sicheem, abychom sloužili jemu? Zdáliž není syn Jerobábov, a Zebul úředník jeho? Služte raději mužům * Emora, otce Sicheem-

va; nebo proč my máme sloužiti tomuto?

28. Ale ó kdyby tento lid byl v ruce mé, abych spílil Abimelecha! I řekl Abimelechovi: Sběř sobě vojsko, a vyjdi.

29. Uslyšav pak Zebul, úředník města toho, slova Gále syna Ebediva, rozhněval se náramně.

30. I poslal posly k Abimelechovi tajně, řka: Hle, Gál syn Ebediv i bratři jeho přišli do Sicheem, a hle, bojuvati budou s městem proti tobě.

31. Protož nyní vstana nočně, ty i lid, kterýž jest s tebou, zdělej zálohy v poli.

32. A ráno, když bude slunce vycházeti, vstana, udeřiš na město, a když on i lid, kterýž jest s ním, vyjde proti tobě, učiníš jemu to, což se naskytne ruce tvé.

33. A protož vstal Abimelech i všecken lid, kterýž s ním byl v noci, a učinili zálohy u Sicheem na čtyřech místech.

34. I vyšel Gál syn Ebediv, a postavil se v bráně města; vřstal pak Abimelech i lid, kterýž s ním byl, z záloh.

35. A uřzev Gál ten lid, řekl Zebulovi: Hle, lid stsupuje z vrchu hor. Jemuž odpověděl Zebul: Stín hor vidíš, jako nějaké lidi.

36. Tedy opět promluvil Gál, nebo houf jeden táhne cestou rovin Monenim.

37. Řekl pak jemu Zebul: Kde jsou nyní usta tvá, jimižs mluvili? Kdo jest Abimelech, abychom sloužili jemu? Zdáliž toto není lid ten, kterýmž jsi pohradal? Vyťahně nyní, a bojuj proti němu.

38. I vyťáhl Gál před lidmi Sichemskými, a bojoval proti Abimelechovi.

39. Ale Abimelech homil ho utřkajíc před tváří svou, a padlo raněných mnoho až k bráně.

40. Zůstal pak Abimelech v Aruma, a Zebul vyhnal Gále i bratři jeho, aby nezůstávali v Sicheem.

41. Nazeleťi pak vyťáhl lid do pole, i oznámeno jest to Abimelechovi.

42. Tedy on pojal lid svůj, a rozdělil jej na tři houfy, zďělav zálohy v polích, a vřda, an lid vychází z města, vyskočil na ně a zbil je.

43. Nebo Abimelech a houf, kterýž byl s ním, udeřili na ně a postavili se u brány města, druží

KAPITOLA 10.

O dvou soudcích Izraelských, 6. Modlářství lidu, 7. trestání pro ně, 10. i pokání.

Povstal pak po Abimelechovi k obhajování Izraele Tola, syn Fua, syna Dodova, muž z pokolení Izrahar, a ten bydlil v Samir na hoře Efraim.

1. I soudil Izraele za třímecitma let, a umřev, pochován jest v Samir.

2. Po něm povstal * Jair Galádský, a soudil Izraele za dvaměcítma let.

3. A měl třiděti synů, kteříž jezdili na třiděti * mezcích; a měli třiděti měst, kteráž sloula vsi Jairovy až do dnešního dne, a ty jsou v zemi Galád. *k.2,14.

4. I umřel Jair, a pochován jest v Kamon.

5. Opět pak synové Izraelští * činili to, což jest zlého před očima Hospodinovými; nebo sloužili o Bálům a Astarot to jest, bohům Moabským, tolikéž i bohům Syrským, bonům Sidonským a bohům Ammon, i bohům Filistinským; tak že opustili Hospodina, a nesloužili jemu. *k.3,12; 4,1, 6,2,13.

6. Protož * rozniřila se přehlivost Hospodinova na Izraele, a vydal je v ruku Filistinských a v ruku Ammonitských. *k.2,14; 3,8.

7. Kterž stírali a potlačovali syny Izraelské toho roku, i potom za osmnácte let, všecky syny Izraelské, kteříž byli před Jordámem v zemi Amorejského, kteraž jest v Galád.

8. Přechli pak Ammonitští i Jordán, aby bojovali také proti Judovi, a proti Beniaminovi, i proti domu Efraimovu; i byl Izrael náramně souzen.

9. Tedy * volali synové Izraelské k Hospodinu, řkouce: Zhrěšiliť jsme tobě, tak že jsme opustili tě, Boha svého, a sloužili jsme Bálům.

10. Ale Hospodin řekl synům Izraelským: Zdáliž jsem od Egyptských a od Amorejských a od Ammonitských, a Filistinských,

11. Tolikéž od Sidonských, a Amalechitských, i od Maonitských, vás ssuzující, když jste volali ke mně, nevsuvobodil vás z ruky jejich?

12. A vy * opustili jste mne a sloužili jste bohům cizím, protož nevsuvobodim vás více. *v.16,99,16.

13. Jděte a volejte k bohům, 14.

pak dva, houfové obořili se na všecky ty, kteříž byli v poli, a zbili je.

44. Abimelech pak dobýval města celý ten den, až ho i dobyl, a lid, kterýž v něm byl, pobil, a zbořiv město, posál je soli.

45. Uslyševše pak všickni muži věže Sichemské, vešli do hradu svého, chrámu boha Berit.

46. Oznámeno jest Abimelechovi, že se tam shromáždili všickni muži věže Sichemské.

47. Tedy vřstoupil Abimelech na horu Salmon, on i všecken lid, kterýž byl s ním, a nabrav seker s sebou, nasekal ratolesti s stro-

mů, kterýchž nabral a vložil na rameno své. I řekl lidu, kterýž byl s ním: * Což jste viděli, že jsem učinil, spěšně učinite tak ja-ko já.

48. I utal sobě jeden každý ze všeho lidu ratolest, a jdouce za Abimelechem, skládli je u hradu, a zapálili jimi brad. I zentřeli tam všickni muži věže Sichemské téměř tisíc mužů a žen.

49. Odšel pak Abimelech do Těbes, a položil se u Těbes, i dobyl ho.

50. Byla pak věže pevná u prostřed města, a utekli tam všickni muži i ženy, i všeckni přední mužové toho, a zavřeli po sobě, vřstoupivše na vrch věže.

51. Tehdy přišed Abimelech až k věži, dobýval ji, a přistoupil až ke dvéřim věže, aby je zapálil ohněm.

52. V tom žena nějaká * svrhla kus žernovu na hlavu Abimelechovu, a prorazila hlavu jeho.

53. A on rychle zavolav mládenče, kterýž nosil zbroj jeho, řekl jemu: Vytrhni meč svůj a zabíj mne, aby potom nepravili o mně: Žena zabila ho. I probodl jej sluzebník jeho, a umřel. *1 Sam.31,4.

54. Uzřevše pak synové Izraelské, že by umřel Abimelech, odešli je, den každý k mistu svému.

55. A tak * odměnil Bůh zlým Abimelechovi za nešlechtnost, kterouž náchal proti otci svému, zmrtdovav sedmdesáte bratři svých. *k.1,7, Jer.50,29, Luk.6,88, Zjev.18,6.

56. Tolikéž i všecky nešlechtnosti mužů Sichemských vrátil Bůh na hlavu jejich, a přišlo na ně * zlořečení Jotama syna Jerobábova. *v.29.

kterých jste sobě zvolili; oni * nechť vás vysvobodí * v M. 32, 37, 36. Jer. 2, 28.

15. I řekl synové Izraelské Hospodinu: Zhrfšili jsme; učin s námi, což se dobře líbí, a však vysvobod nás, prosíme, v tento čas.

16. Protož * vyvrhně bohy cizí z prostředku svého, sloužili Hospodinu, a o zzelelo se duši jeho nad trápením Izraele.

17. Svola se pak Ammonitští, a položili se v Galád; shromáždili se také synové Izraelské, a položili se v Masfa.

18. I řekl lid s knížaty Galád jedni druhým: Kdokoli počne bojovati proti Ammonitským, bude vůdce všech obyvatelů Galád.

KAPITOLA 11.

Vítězství Jette nad Ammonitkými, 30. a slib jeho učiněný Bohu.

Jette pak Galádský byl muž udatný a byl syn ženy nevěstky, z níž zplodil Galád řečenož Jette.

2. Ate i manželka Galádova narodila mu synů, a když dorostli synové manželky té, vyhnali Jette. Nebo řekl jemu: * Nc budeš děditi v domě otce našeho, nebo jsi postranní ženy syn.

3. Protož utekl Jette od tvář bratří svých, a bydlil v zemi Tob; * a sběhl se k Jette lidé povaleční a vycházeli s ním.

4. Stalo se pak po těch dnech, že bojovali Ammonitští proti Izraelským.

5. A když počali bojovati Ammonitští proti nim, odesli starší Galádské, aby zase přivedli Jette z země Tob.

6. I řekl k Jette: Pod a buď vůdce nás, abychom bojovali proti Ammonitským.

7. Odpověděl Jette starším Galádským: Zdalíž iste vy mne * nemě z penávisi, a nevyhnali jste mne z domu otce mého? Pročež tedy nyní přišli jste ke mně, když soužení jste?

8. I řekl starší Galádské k Jette: Proto jsme se nyní navrátili k tobě, abys šel s námi a bojoval proti Ammonitským, a byl nám všech-nem obyvatelům Galádským za vůdce.

9. Tedy odpověděl Jette starším Galádským: Poněvadž mne zase uvedite, abych bojoval proti Am-

monitským, když by mi je dal Hospodin v moc, budu-li vám za vůdce?

10. I řekl starší Galádské k Jette: Hospodin bude svědkem mezi námi, jestliže nečiníme vedle slova svého.

11. A tak šel Jette s staršími Galádskými, a představitel jím sobě lid za vůdci a knize, a mluvil Jette všechna slova svá před Hospodinem v Masfa.

12. Potom poslal Jette posly k králi Ammonitskému s tímto poslučením: Co máš * ke mně, že jsi vytáhl na mne, abys bojoval proti zemi mé?

13. I odpověděl král Ammonitský poslům Jette: Ze vzal Izrael zemi mou, když vyšel z Egypta, od Arnon až k Jaboku a až k Jordánu; protož nyní vrať mi ji pokojně.

14. Opět pak poslal Jette posly k králi Ammonitskému.

15. A řekl jemu: Takto pravi Jette: Nevzal Izrael země Moábské, ani země synů Ammonových.

16. Ale když vyšli z Egypta, šel Izrael přes poušť až k moři rudému, a přišel do Kádes.

17. Odkudž * poslal Izrael posly k králi Edomskému, řka: Prosim, nechť projdu skrze zemi tvou. A nechťl ho slyšeti král Edomský.

Poslal také k králi Moábskému, a nechťl povoliti. A tak zůstal Izrael v Kádes.

18. Potom když šel přes poušť, obcházel zemi Edomskou a zemi Moábskou, a přišel od východu slunce zemi Moábské; položil se před Arnon, a nevěšil na pomezí Izrael: Prosim, nechť projdu skrze zemi tvou až k místu svému.

19. Protož * poslal Izrael posly k Seonovi králi Amorejskému, lo jest, k králi Ezebon, a řekl jemu Izrael: Prosim, nechť projdu skrze zemi tvou až k místu svému.

20. Ale Seon nedověřoval Izraelovi, aby přešli měl pomezí jeho. Protož shromáždil Seon všechn lid svůj, a položil se v Jasa, a bojoval proti Izraelovi.

21. I dal Hospodin Bůh Izraelský Seona i všecken lid jeho v ruku Izraelských, a porazili je. I opanoval dědičné Izrael všecku zemi Amorejského. té země obyvatel.

22. A tak opanovali všecko pomezí Amorejského od Arnon až

k Jaboku a od pouště až k Jordánu.

23. Když tedy Hospodin Bůh Izraelský vyhladil Amorejského od tváří lidu svého Izraelského, proč ty chceš panovati nad nim?

24. Zdalíž tím, což tobě dal * Chámoš bůh tvůj k vládatství, vládnouti nemáš? Takž, kterékoli vyhladil Hospodin Bůh nás od tváří naší, jejich *dědicím* my vládneme.

25. K tomu pak, zdali jsi ty * tím lepší Baláka syna Seforova, krále Moábského? Zdali se kdy vadil s Izraelem? Zdali kdy bojoval proti nim?

26. Jestli již bydlil Izrael v Ezebon a ve všech jeho, i v Aroer, a ve všech jeho, i ve všech městech, kteráž jsou při pomezí Arnon, za tři sta let. Proč jste jí neodjali v tak dlouhém času?

27. Protož ne já provinil jsem proti tobě, ale ty mně zle činíš, bojuje proti mně. Nechť * soudí Hospodin soudce dnes mezi syny Izraelskými a mezi syny Ammonovými.

28. Král pak Ammonitský neuposlechl slov Jette, kteráž vzkázal jemu.

29. V tom nadsen byl Jette * duchem Hospodinovým i táhl skrze Galád a Manasse, prošel i Masfa v Galád, a z Masfy v Galád táhl proti Ammonitským.

30. Učinil pak Jette slib Hospodinu, a řekl: Jestliže jistotně dáš mi Ammonitské v ruku mou;

31. I stane se, že což by koli vyšlo ze dveří domu mého mně vsťřic, když se vrátím v pokoji od Ammonitských, bude Hospodinovo, abych to obětoval v obět zápalnou.

32. Přitáhl tedy Jette na Ammonitské, aby bojoval proti nim, a dal je Hospodin v ruku jeho.

33. I pobíh je od Aroer, až kudy se jde do Mennit, dvadeceti měst, a až do Abel vimpic porážkou velikou velmi; a snižení jsou Ammonitští před syny Izraelskými.

34. Když se pak navracoval Jette do Masfa k domu svému, a j, dcera jeho vyšla jemu vsťřic s bubny a s houlem plésající; kterouž měl toliko jedinou, a než měl kterého syna aneb jiné dcery.

35. Stalo se pak, že když uzřel ji, roztrhl roucha svá a řekl: Ach, dcero má, velices mne poznášila; nebo jsi z těch, jenž mne kormou-

ti, poněvadž jsem tak řekl Hospodinu, aniz * budu moci odvolati toho.

36. Jemuž ona odpověděla: Můj otec, jestliže jsi tak řekl Hospodinu, učin mi podle toho, jakžs mluvil; když jen dal Hospodin pomstu nad nepřáteli tvými, Ammonitkými.

37. Rekla také oti svému: Nechť toliko toto obdržím: Odpust' mne na dva měsíce, ať jdu a veidu na horu a opláči panenství svého, já i družičky mé.

38. Kterých řekl: Jdi. I propustil ji na dva měsíce. Odešla tedy ona i družičky její, a plakala panenství svého na horách.

39. A při dokonání dvou měsíců navrátila se k oti svému, a vykonal při ni slib svůj, kterýž byl učinil. Ona pak nepoznala muže.

40. Ze každého roku scházely se dcery Izraelské, aby plakaly nad dcerou Jette Galádského za čtyři dni v roce.

KAPITOLA 12.

Válka Jette proti Efraimským, 7. smrt jeho, 8. I jnych tři vůdci po něm.

Shromáždili se pak muži * Efraim, a předešle k straně púdnocní, řekl k Jette: Proč jsi vyšel k boji proti Ammonitským, a nepovolal jsi nás, abychom šli s tebou? Dům tvůj i tebe ohněm spálíme.

2. K nimž řekl Jette: Nesnáž jsem měl já a lid můj s Ammonitkými velikou; tedy povolal jsem vás, ale nevyšvobodili jste mne z ruky jejich.

3. Protož vida, že jste mne nevyšvobodili, * odvážil jsem se žitvota svého, a táhl jsem proti Ammonitským, i dal je Hospodin v ruku mou. Ale proč jste dnes přišli ke mně? Zdalíž abyste bojovali proti mně?

4. Tedy shromáždil Jette všecky muže Galádské, a bojoval s Efraimem. I porazili muži Galád Efraimské, nebo pravili poběhli Efraimští: V Galádšti jste u prostřed Efraima a u prostřed Manassa.

5. Očjali Galádští též i * bródy Jordánské Efraimským. A bylo, že když kdo z utikalých Efraimských řekl: Nechť přejdu, řekli jemu muži Galádští: Jsi-li Efraimský? Jestliže řekl: Nejsm, *

8, 9.

6. Tedy řekl jemu: Rci, hned Šibotet. I řekl: Šibotet, aniž dobre mohli vyřknouti toho. Tedy pochytíce jej, zamordovali ho u brodu Jordánského. I padlo toho času: z Efraima čtyřiceti a dva tisíce.

7. Soudil pak Jefte Izraele šest let; a umřel Jefte Galáadský, a pochován jest v jednom z měst Galáadských.

8. Potom soudil po něm Izraele Abesam z Belénu.

9. A měl třiceti synů a třiceti dcer, kteréž rozevřel od sebe, a třiceti žen přivedl od jinud synům svým. I soudil Izraele sedm let.

10. A umřev Abesam, pochován jest v Belénu.

11. Po něm pak soudil Izraele Elon Zabulonský; ten soudil Izraele deset let.

12. I umřel Elon Zabulonský, a pochován jest v Alalon, v zemi Zabulon.

13. Potom soudil Izraele Abdon syn Helielův Paratonský.

14. Ten měl čtyřiceti synů a třiceti vnuků, kteréž jezdili na sedmdesáti mezcích; i soudil Izraele osm let.

15. Umřev pak Abdon syn Helielův Paratonský, pohřben jest v Paraton, v zemi Efraim na hoře Amatechilské.

KAPITOLA 13.

O narození Samsona.

Tedy * opět synové Izraelsi činili to, což jest zlého před očima Hospodinovým, a vydal je Hospodin v ruce Filistinských za čtyřiceti let.

2. Byl pak muž jeden z Zaraha, z čeledi Dan, jménem Manue, jehož manželka byla neplodná a nerodila.

3. I ukázal se anděl Hospodinův ženě té a řekl jí: Aj, nyní jsi neplodná, a nyní jsi rodila; * počneš pak a porodíš syna.

4. Protož nyní vysvětlí se, aby vina nepila aneb nápoje opojného, a abys nejedla nic nečistého.

5. Nebo aj, * počneš a porodíš syna, a bříva o at' nevezcházi na hlavu jeho, nebo bude to dítě od života Nazarejský Boží, a tent' počne vysvobozovati Izraele z ruky Filistinských.

6. I přišla žena a pověděla to muži svému, řkuci: Muž Boží při-

šel ke mně, jehož obličej byl jako obličej anděla Božího, hrozný velmi, a neotázala jsem se jeho, odkud by byl, ani mi svého jména neoznámil.

7. Ale řekl mi: Aj, počneš a porodíš syna, protož nyní * nepij vína aneb nápoje opojného, aniž jez co nečistého, nebo to dítě od života bude Nazarejský Boží až do dne smrti své.

8. Tedy Manue modlil se Hospodin, a řekl: Vyslyš mne, můj Pane, prostím, necht' muž Boží, kteréhož jsi byl poslal, zase přijde k nám, a naučí nás, co máme dělati s dítětem, kteréž se má naroditi.

9. I vyslyšel Bůh hlas Manue; nebo přišel anděl Boží opět k ženě té, když seděla na poli. Manue pak muž její nebyl s ní.

10. A protož s chvátáním běžela žena ta, a oznámila muži svému; řkuci jemu: Hle, ukázal se mi muž ten, kterýž byl ke mně první přišel.

11. Vstav pak Manue, šel za manželkou svou, a přišed k muži tomu, řekl jemu: Ty-li jsi ten muž, kterýž jsi mluvil k manželce mé? Odpověděl: Jsem.

12. I řekl Manue: Necht' se nyní stane slovo tvé, ale jaká péte o to dítě a správa při něm býti má?

13. Odpověděl anděl Hospodinův Manue: Ode všeho toho, o čem jsem oznámil ženě, ať se ona vysvětlí.

14. Nicého, * což pochází z vína nebo kmene, ať neuzívá, to jest, vína aneb nápoje opojného ať nepije, a nic nečistého ať nejí; cožkoli jsem jí přikázal, ať ostrhá.

15. Tedy řekl Manue andělu Hospodinovu: Medle, nechť té poždříme, a připravíme kozlika.

16. I odpověděl anděl Hospodinův Manue: Bys mne i pozdržel, nebudu jísti pokrmu tvého, ale jestliže připravíš obět zápalnou, Hospodin u oběti.

17. Nebo nevěděli Manue, že byl anděl Hospodinův. Řekl opět Manue andělu Hospodinovu: Jaké jest jméno tvé, abychom, když se naplní řet' tvá, počtili tebe?

18. Jemuž odpověděl anděl Hospodinův: Proč se ptáš na jméno mé, kteréž jest * divné? *
19. Vstav tedy Manue kozlika a obět suchou, obětoval to na skále

Hospodinu, a on divnou věc učinil, an na to hledí Manue a manželka jeho.

20. Nebo když vstupoval plamen s oltáře k nebi, vznesl se anděl Hospodinův v plameni s oltáře, Manue pak a manželka jeho vidouce to, padli na tvář svou na zemi.

21. A již se více neukázal anděl Hospodinův Manue ani manželce jeho. Tedy porozuměl Manue, že byl anděl Hospodinův.

22. I řekl Manue manželce své: Jistě my zemřeme, nebo jsme Boha viděli.

23. Jemuž odpověděla manželka jeho: Kdyby nás chtěl Hospodin usmrtili, nebyl by přijal z rukou našich obětí zápalné a suché, aniž by nám byl ukázal čeho toho, aniž by na tento čas byl nám ohlásil věcí takových.

24. A tak žena ta porodila syna a nazvala jméno jeho Samson. I rostlo dítě, a zěhnal jemu Hospodin.

25. I * počal ho Duch Hospodinův ponoukati v Mahane Dan, mezi Zaraha a Estaol.

KAPITOLA 14.

Ženění Samsonovo

Šel pak Samson do Tamnata, a ušel tam ženu ze dcer Filistinských.

2. A navrátil se, oznámil otci svému a materi své, řka: Viděl jsem ženu v Tamnata ze dcer Filistinských, protož nyní vezměte * mi ji za manželku.

3. I řekl mu otec jeho a matka jeho: Zdáti není mezi decerami bratří tvých a ve všem lidu mém ženy, že sobě vzítí chceš manželku z Filistinských neobrezaných? Oudovědl Samson otci svému: Tuto vezměte mi, neb' mi se líbí.

4. Otec pak jeho a matka jeho nevěděli, by to od Hospodina bylo, a že příčinu hledá od Filistinských; nebo toho času panovali Filistinští nad Izraelem.

5. Tedy šel Samson a otec jeho i matka jeho do Tamnata. Když pak přišli k vinicím Tamnatským, a aj, lev mladý řvoucí počkal se s ním.

6. I * sstoupil na něj Duch Hospodinův, a roztrhl lva, jako by roztrhl kozelce, ačkoli nic neměl

ani materi své, co učinil.

7. Přišed tedy, mluvil s ženou tou, a libila se Samsonovi.

8. Navracuje se pak po řečolika dnech, aby ji pojal, uchýlil se, aby pohleděl na mrtvého lva, a aby v těle jeho byl roj včel a med.

9. A vyprav jej na ruce své, šel cestou a jedl; a přišed k otci svému a materi své, dal jim, i jedli. Ale nepověděl jim, že z mrtvého lva vřhal ten med.

10. Tedy šel otec jeho k ženě té, a učinil tam Samson hody, nebo tak činivaii miádceni.

11. Když pak jej viděli tam, vybrali z sebe třiceti tovaryšů, aby byli při něm.

12. I řekl jim Samson: Vydám vám pohádku, kterouž jestiže mi hodů a uhodnete, sedm dní třiceti dětí čechlů a * třicatero roucho proměnné.

13. Jestliže mi pak nebudete mohu a uhodnete, dáte vy mně třiceti čechlů a třicatero roucho proměnné. Kterž odpověděl jemu: Vydej pohádku svou, ať ji slyšíme.

14. I řekl jim: Z zřirajicho vyšel pokrm, a z silného vyšla hádky té za tři dni.

15. Stalo se pak dne sedmého, (nebo byli řekli ženě Samsonově: Namluv muže svého, ať nám vyloží tu pohádku, ať nespálíme tě i domu otce tvého ohněm. Protož, abyste našeho statku dostali, pozvali jste nas? Ci co?)

16. I plakala žena Samsonova na něj, řkuci: Jistě nenávidíš mne a synům lidu mého, a mně jsi nechceš pověditi. Kterž řekl jí: Hle, otec memu a materi neoznámil jsem, a tobě mám pověditi?

17. I plakala na něj do sedmého dne, v nichž měli hody. Dne tedy sedmého pověděl jí, * nebo tráplia jej; kterážto oznámila pohádku synům lidu svého.

18. Muži tedy města toho dne sedmého, prvé než slunce zapadlo, řekli jemu: Co sladšio nad med, a co silnějšího nad lva? Kterž řekl jim: Byste byli neoral mou hádky mé.

19. I sstoupil na něj Duch Hos-

podínův, a šel do Aškalon, a pobíli z nich třidceti mužů. A vzal loupeže jejich, dal šaty proměněným. Jenž ubodli pohádku, a rozhněvav se velmi, odšel do domu otce svého.

20. Žena pak Samsonova dostala se jednomo z tovaryšů jeho, kteréhož on byl k sobě připojil.

KAPITOLA 15.

Samson popáhl oblič Filistinských, a mnoháví jich čelisti ostiči zbil.

Stalo se, pak po několika dnech, v čas žně pšenice, že chtěje navštívil Samson ženu svou, a přišel s sebou kozlika, řekl: Vejdou k ženě své do pokoje. A nedopustil mu otec její vjíti.

2. I řekl otec její: Domníval jsem se zajisté, že jí máš v nepřátelství, protož dal jsem jí tovaryši tvému. Zdáliž není sestra její mladší peknější než ona? Nechat jest tedy tvá místo oně.

3. I řekl jim Samson: Nebuduť já potom ynen Filistinským, když jim zle učiním.

4. Odšel tedy Samson, nalapal tři sta lísek, a vzav pochodně, obrátil jeden ocas k druhému, a dal vše jednu pochodni mezi dva ocase do prostředka.

5. Potom zapálil ty pochodně, a pustil do oblič Filistinských, a popálil, jakž sžate tak nesžate, i vlnice i olivovi.

6. I řekl Filistinsti: * Kdo je to učinil? Jimž odpověděno: Samson zeť Tamejského, proto že vzal ženu jeho a dal jí tovaryši jeho. Tedy přišedše Filistinsti, spálili o ji ohněm i otec jejího.

*k.6.29. 9k.14.15.

7. Tedy řekl jim Samson: Ač jste učinili tak, však až se lépe vymstím nad vámi, teprv přestanu.

8. I zbil je na hnátích i na bedrách porážkou velikou, a odšel, usadil se na vrchu skály Etam.

9. Pročež vytáhli Filistinsti, a rozhvíse stany proti Judovi, rozložili se až do Lechi.

10. Muži pak Juda rekli: Proč jste vytáhli proti nám? I odpověděli: Vytáhli jsme, abychom svázali Samsona, a učinili jemu tak, jako on nám učinil.

11. Tedy vyšlo tři tisíce mužů Juda k vrchu skály Etam, a rekli Samsonovi: Nevíš-liž, že panují nad námi Filistinsti? * Pročež jsi tudy nám to učinil? I odpověděli

jim: Jakž mi učinili, tak jsem jim učinil.

12. Rekli také jemu: Přišli jsme, abychom tě svázali a vydali v rukou Filistinským. Tedy odpověděli jim Samson: Přisáhnete mi, že vy se na mne neobofíte.

13. Tedy mluvili jemu, řkouce: Nikoli, jediné tuze svázce, vydáme tě v ruku jejich, ale nezabijeme ti, i svázali ho dvěma provazy novými, a svedli jej s skály.

14. Kterýž když přišel až do Lechi, Filistinsti radostí křičeli proti němu. Přišel pak na něj Duch Hospodínův, a učinění jsou provazové, kteříž byli na rukou jeho, jako niti lučné, když v ohni hoří, i spadli svazové s rukou jeho.

15. Tedy našel čelisti ostiči ještě vlhkou, a vztáhn ruku svou, vzal jí a pobil m tisíce mužů.

16. Protož řekl Samson: Čelisti ostiči hromadu jednu, nůbrž dvě tisíc mužů.

17. A když přestal mluvit, popřel čelist z ruky své, a nazval to místo Ramat Lechi.

18. Ziznil pak velice, i volal k Hospodínu a řekl: Ty jsi učinil Hospodine, a jako služebníka svého svobození toto veliké, nyní pak již žízni umru, aneb * upadnu v ruku těch neobřezaných.

19. Tedy otevřel Bůh skálu v Lechi, i vyšly z ní vody, a napil se; i * okřál, a jako ožil. Protož nazval jméno její studnice vzývání jeho, kteráž jest v Lechi až do dnešního dne.

20. Soudil * pak Izraele za času Filistinských dvadcti let.

*k.16.31.

KAPITOLA 16.

Samson brány města vyneml, a od ženy oklamán, zbil od Filistinských jat, zbil umřel.

Odšel pak Samson do * Gázy, a uzeřev tam ženu nevěstku, všel k ní.

2. I povědimo obyvatelům Gázy: Samson přišel sem. Kterýž oběsť se se, strážil na něj v bráně města přes celou noc, a stavěli se tise té celé noci, řkouce: Až ráno zabijeme jej.

3. Spal pak Samson až do půl noci, a o půl noci vstal, a pochytiv vrata brány městské s oběma veřeťemi a s závorou, vložil na ramena svá a vnesl je na vrch hory, kteráž byla naproti Hebronu.

4. Potom pak zamiloval ženu v údolí Sorek, jejíž jméno bylo Dalila.

5. I přišli knízkata Filistinská k němu a rekli jí: * Oklamej ho a zvež, v čem jest síla jeho tak veliká, a jak bychom přemohli jej, aby- cům svázice, skrotili jej; tobě pak jeden každý z nás dáme tisíc a sto lotů stříbra.

6. Tedy rekla Dalila Samsonovi: Prosim, oznam mi, v čem jest tak veliká síla tvá, a čím bys svázán a zemdlen býti mohl?

7. Odpověděl jí Samson: Kdyby mne svázali sedmi houževmi surovými, kteréž ještě neuschly, tedy zemdlim, a budu jako jiný člověk.

8. I přinesli jí knízkata Filistinská sedm houží surových, kteréž ještě neuschly, a svázala ho jimi.

9. (V zálohách pak nastrojeni byli někteří u ní v komoře.) I rekla jemu: Filistinsti na tě. Samsoně. A on * roztrhl houže, jako by přetrhl nit koudelinou, přisřice k ohni, a není poznána síla jeho.

10. Tedy rekla Dalila Samsonovi: Až oklamals mne a lživě jsi mi mluvil. Prosim, oznam mi nyní, čím bys mohl svázán býti?

11. Kterýž odpověděl jí: Kdyby mne tuze svázali novými provazy, jimiž by ještě nic děláno nebylo, tedy zemdlim a budu jako kdo-koli jiný z lidí.

12. I vzala Dalila provazy nové a svázala ho jimi, a rekla jemu: Filistinsti na tě, Samsoně. (Zálohy pak nastrojeny byly v komoře.) I roztrhl je na rukou svých jako nitku.

13. Tedy rekla Dalila Samsonovi: Až dosavad jsi mne svodil, a mluvil mi lež. Pověz mi, čím bys svázán býti mohl. Odpověděl jí: Kdyby přivila sedm pramenů z vlasů hlavy mé k vratidlu tkadlovskému.

14. Což učinivši, zarazila hřebem, a rekla jemu: Filistinsti na tě, Samsoně. A proctiv ze sna svého, vytrhl hřeb, osnovu i s vratidlem.

15. Opět rekla jemu: Kterak ty pravíš: Mluví ti, poněvadž srdce tvé není se mnou? Jíž jsi mne potíráš oklamal a neoznámils mi, v čem jest tak veliká síla tvá.

16. Když tedy * trápila jej slovy svými každého-dne, a obtěžovala jej, umdlena jest duše jeho, jako by již měl umřeti.

17. I otevřel ji cele srdce své a řekl jí: Břítva nevěšla nikdy na hlavu mou, * nebo Nazarejský Bůh ži isem od života matky své. Když bych oholen byl, odesla by ode mne síla má, a zemdlet bych a byl jak bychom přemohli.

18. Viduci pak Dalila, že by cele otevřel jí srdce své, poslala a zavolala knízkata Filistinských těmi slovy: Pouťte ještě jednou, nebo otevřel mi cele srdce své. Tedy přišli knízkata Filistinská k ní, nesouce stříbro v rukou svých.

19. I uspala ho na klíně svém a povolala holiče, i dala oholiti sedm pramenů vlasů hlavy jeho. I počala jim strkati, když odesla od něho síla jeho.

20. A rekla: Filistinsti na tě, Samsoně. Proctiv pak ze sna svého, řekl: Vyjdu jako i prvě, a prohibi se skrze nic. Nevěděli vsak, že Hospodín odstoupil od něho.

21. Tedy javše ho Filistinsti, vyloupili mu * oči, a dovedše ho do Gázy, svázali jej dvěma řetězy železnými. A mlel v domě vězňů.

22. Potom počaly mu vlasy na hlavě odrostati po oholení.

23. Knízkata pak Filistinská shromáždili se, aby obětováli oběť velikou bohu svému * Dagonovi, aby se veselili; nebo rekli: Dál jest buh náš v ruce naše Samsona nepřitele našeho.

24. A když uzřel jej lid, chválili boha svého; nebo pravili: Dál jest buh náš v ruce naše nepřitele našeho a zhoubce země naší, kterýž mnohé z našich zmrdoval.

25. I stalo se, když se * rozveselilo srdce jejich, že rekli: Zavolejte Samsona, aby kratochvílil před námi. Tedy povolali Samsona z domu vězňů, aby hrál před nimi; i postavili ho mezi sloupy.

26. Nebo řekl Samson pachotleti, kteréž hc za ruku vodilo: Přiveď mne, ať mohu omakati sloupy, na nichž dům stojí, a zpodepřítí se na ně.

27. Dům pak plný byl mužů a žen, a byla tam všecka knízkata Filistinská, ano i na vrchu okolo tři tisíc mužů a žen, kteříž divali se, když Samson hrál.

28. I volal Samson k Hospodínu, a řekl: Panovníče Hospodine, prosím, rozpomni se na mne, a posil mi mne, žádám, toliko aspon jednou, ó Bože, abych se jednou

pomstili mohli za své obě oči nad Filiistinskými.

29. Objev tedy Samson oba sloupů, prostřední, na nichž dům ten stál, zpořehal na ně, na jeden pravou a na druhý levou rukou svou.

30. Potom řekl Samson: Nechtě umře život můj s Filiistinskými. A natehl silně, i padl dům na kněžata a na všechny lid, kterýž byl v něm; i bylo mrtvých, kteréž pobil on umíraje, více než těch, kteréž pobil, živ jsa.

31. Tedy přišli přátelé jeho, a všechny dům otce jeho, a vzavše jej, oděšili, a pochovali jej mezi Zarahou a Estaoem v hrobě Mahaneu otce jeho. A on soudil lid Izraelský dvadecet let. *K.13,25.

KAPITOLA 17.

O Michovi, obraze jeho i knězi.

Byl pak muž nějaký s hory Efraim, jehož jméno bylo Micha.

2. Kterýž řekl matce své: Ten tisíc a sto stříbrných, kteréž vzati byli tobě, pro něž jsi zlořečila a mluvias přede mnou, hře, stříbro to u mne jest, já jsem je vzal. I rekla matka jeho: Požehnaný * jsi, synu můj, od Hospodina. *K.13,10.

3. Navrátil tedy ten tisíc a sto stříbrných matce své. I rekla matka jeho: Již jsem zajisté posvětila stříbro to Hospodinu z ruky své, a tobě synu svému, aby udělán byl obraz rytý a slitý. Protož nyní dám je tobě.

4. On pak navrátil to stříbro matce své, z něhož vzala matka jeho dvě stě stříbrných, a dala rytý a slitý, kterýž byl v domě Michově.

5. Měl pak ten Micha chrám bohů, i udělal efoad a terafim, a naplnil ruce jednoho z synů svých, aby mu byl knězem.

6. Toho času * nebylo krále v Izraeli; jeden každý, což se mu za dobré vidělo, to činil. *K.18,1; 19,1; 21,25.

7. Byl pak mládenec z Betléma Judova, totiž z čeledi Judovy, kterýž jsa Levita, byl tam pohanostu.

8. Odšel tedy člověk ten z města Betléma Judova, aby byl pohanostu, kdež by se mu koli nadošlo. I přišel na horu Efraim, až k domu Michovu, ida cestou svou.

9. Jemuž řekl Micha: Odkud jdeš? Odpověděl mu: Já jsem Le-

vita, z Betléma Judova beru se; abych byl pohanostu, kdež by mi se koli nanadilo.

10. I řekl jemu Micha: Zůstaň u mne, a buď mi za otce a za kněze, a buď dávat deset stříbrných na každý rok, a dvojí roucho i stravu tvou. I šel Levita.

11. Líbil se pak Levitovi zůstatí u muže toho, a byl u něho mládenec ten, jako jeden z synů vašich, a byl mu mládenec ten za kněze; i bydlil v domě jeho. *v.5.

13. Řekl pak Micha: Nyní vím, že mi dobře učinil Hospodin, protože mám tohoto Levitu za kněze.

KAPITOLA 18.

O ukradení modly Michovi.

V těch dnech * nebylo krále v Izraeli, a toho času pokolení Dan hledalo sobě dědičného místa k bydlení, nebo se mu ještě nebylo dostalo dílu u prosřed synů Izraelských až do dne toho.

2. Tedy poslali synové Dan z čeledi své pět mužů z končin svých, mužů silných z Zarahy a Estaoem, aby spatřili zemi a plně shlédli zemi. Kterážto když přišli na horu Efraim až do domu Michova, přenocovali tam.

3. Když pak byli blízko domu Michova, poznali hlas toho * mládence Levity, a uchýlil se tam, řekl jemu: Kdo tě sem přivedl? Co ty zde děláš? A co ty zde máš? *K.17,7.

4. Odpověděl jim: Toto mi a toto učinil Micha, a ze mzdy najal mne, abych byl jeho knězem.

5. I řekl jemu: Poraď se, prosím, s Bohem, abychom věděli, zdaž jde me.

6. Odpověděl jim kněz: Jděte v pokoji. Hospodin spravuje cestu vaši po níž jdete.

7. Tedy odešlo pět mužů těch, a přišli do Lais, a viděli lid, kterýž tam byl, bezpečně bydlící, vedle obyčejce Sidonských v zahále a bezpečnosti, a že nebylo, co by je kormoutili; mělo v té zemi, ani kdo by dědičně ujiti chtěl, království. * K tomu i z Sidonských vzdálení byli, aniž spřízněni jak s kým měli.

8. Když se pak navrátili k bratřím svým do Zarahy a Estaoem, řekli jim bratři jejich: Což vy?

9. I odpověděli: Vstaňte a táhněme na ně, nebo shlédli jsme tu zemi, a ať, velmi dobrá jest; a v ní můžeme se zahnouti, a vítějí k opanování té země.

10. (Když přijdete, vejdete k lidu bezpečnému, a do země prostranné; nebo dal jí Běh v ruku vaši, místo, v němž není žádného nedostátku jakýchkoli věcí, kteréž na zemi *byli mohou*.)

11. Tedy vyšlo z čeledi Dan odtud, totiž z Zarahy a Estaoem, šest set mužů oděných v oděni válečné.

12. A vyláše, položili se u Kariatieharam Judova; pročež nazvali to místo Mahane Dan až do dnešního dne, a jest za Kariatieharam. *Joz.15,9.80.

13. A odtud táhouce na * horu Efraim, přišli až k domu Michovi. *K.17,1; 18,2.

14. I mluvilo * těch pět mužů, kteříž chodili k shlédnutí země Lais, a řekli bratřím svým: Víte-liž, že v domích těchto jest efoad a terafim, a rytina a slitina? Protož nyní vězte, co máte činiti. *v.2. 9k.17,4.5.

15. A uchýlil se tam, vešli do domu mládence Levity v domě Michově, a porzdravili ho, pokojně.

16. Ale šest set mužů oděných v zbroj svou válečnou, kteříž byli z pokolení Dan, stáli přede dveřmi.

17. A šedše * pět mužů, kteříž chodili k shlédnutí země, vešli tam a vzali rytinu a efoad a terafim a slitinu; kněz pak stal u vrat brány s šesti sty muži oděnými v zbroji. *v.2.14.

18. A ti, kteříž vešli do domu Michova, vzali rytinu, efoad a terafim, a slitinu. I řekl jim kněz: Což to děláte?

19. Kterž odpověděli: Mlč, vlož ruku svou na ústa svá a pod kněze. Což jest lépe tobě, knězem-li býti v domě jednoho člověka, či býti knězem v pokolení a čeledi v Izraeli?

20. I zradvalo se srdce kněze, a vzav efoad a terafim a rytinu, šel u přede lidu toho.

21. A obrátiv se oděšil, a pustili napřed děti a dobytek, a což měli dražšího.

22. Když pak opodal byl od domu Michova, lidé mužů, kteříž bydlili v domích blízkých domu Michovu, shromáždili se a homli syny Dan, kteříž volali za syny Dan. Kterž

ohlédše se, řekli Michovi: Což tě, že jsi jich tolik shromáždil?

24. Odpověděl: Bohy mé, kteréž jsem udělal, vzali jste, i kněze, a odcházíte. Což pak již budu miti? A ještě se pláte: Což jest?

25. Jemuž odpověděli synové Dan: *Hledťz*, ať více neslyšime hlasu tvého za sebou, sic jmač oboří se na vás muži hněviti, a ztratíš duši svou i duše domu svého.

26. I brali se muži Dan cestou svou. A vída Micha, že by silnější byli nežli on, obrátiv se, šel do domu svého.

27. Oni pak vzavše, což byl udělal Micha, i kněze, kteréž měl přitáhl do Lais k lidu zahálivému a bezpečnému; i pobili je ostroší meče, a město vypálili ohněm.

28. A nebylo žádného, kdo by jim spomohl; nebo daleko byl Sidon, aniž měli spříznění s kterými lidmi. Město pak bylo v údolí, kteréž jest v Betrohob. A vystavěše zase město, bydlili v něm.

29. A nazvali jméno města * toho Dan, od jména otce svého, kterýž narozen byl Izraelovi, ješto prve jméno města toho bylo Lais. *Joz.19,47.

30. Postavili pak sobě synové Dan tu rytinu, a Jonatan syn Gersonův, syna Mojšiova, on i synové jeho byli kněžimi v pokolení Dan, až do dne zajetí *obyvatelů* země. *1 K.11,12,28. násl.

31. Vystavili tedy sobě tu rytinu, kterouž udělal Micha, a byla tam po všecky dny, v nichž dům Boží byl v Silo. *Joz.18,1.

KAPITOLA 19.

O labebním skutku mužů Gabba.

Stalo se také toho času, když králež nebylo v Izraeli, že muž nějaký Levita, jsa pohanostu při straně hory Efraimské, poslal sobě ženu z čeledi z Betléma Judova.

2. Kterážto žena smýnila u něho. I oděšla od něho do domu otce svého do Betléma Judova, a byla tam plně čtyři měsíce.

3. Vstav pak muž její, šel za ní, aby namluv * ji zase ji přivedl, maje s sebou mládence svého a dva osly. Tedy ona uvedla jej do domu otce svého. Kteréhož když uzřel otec té děvky, zradoval se z přichodu jeho. *1 M.24,3.

4. I zdřel jej tchán jeho, otec té děvky, tak že pozůstal u něho za

tří dni. Tu také jídali i pili i nocovali.

5. Dne pak čtvrtého, když tím raněji vstali, vstal i on, aby odšel. Tedy řekl otec té děvce k zeti svému: Posil se kouskem chleba, a potom půjdete.

6. Sedli tedy a pojedli oba spolu, a napili se. Potom řekl otec děvce k muži: Posediz medle, nýbrž pobud přes noc, a buď myslí veselě.

7. Když pak vstal ten muž, chtěje předce jíti, moci jej zdržel test jeho. A tak se vrátil a zůstal tu přes noc.

8. Potom dne pátého vstal tím raněji, aby se bral. I řekl otec té děvce: Posil se, prosím. I prodlii, až se den nachýlil, nebo jedli oba.

9. Tedy vstal muž ten, aby šel, on i žena jeho i mládenec jeho. I řekl mu tchán jeho, otec děvky: I, již se den nachýlil k večerou.

10. On pak nechtěl zůstatí přes noc, ale vstav, odšel, a přišel proti Jebus, jenž jest Jeruzalém, a s ním dva oslové s břemeny i žena jeho.

11. Když pak byl blízko Jebus, a den se velmi nachýlil, řekl mládenec pánu svému: Pod, prosím, obrafme se do města toho Jebuzejského, abychom v něm přenocovali.

12. Jemuž odpověděl pán jeho: Neobrátime se do města cizozemců, kteréž není synů Izraelských, ale půjdeme až do Gabaa.

13. Řekl ještě mládenec svému: Pod, abychom přišli k některému z těch míst, a zůstalí přes noc v Gabaa aneb v Ráma.

14. Pomijejce tedy odešli, a zapadlo jim slunce blízko Gabaa, kteréž jest Beniaminských.

15. I obrátili se tam, aby vejdouce, zůstali přes noc v Gabaa. A když tam všel, posadil se na ulici města, proto že nebyl, kdo by je přijal do domu, a dal jim nocleh.

16. A aj, muž starý vracoval se od práce své s pole u večer, kterýž také byl s hory Efraimovy, a bydlil pohostinu v Gabaa; ale lidé místa toho byli synové Jemini.

17. A když pozdvihl oči svých, uzřel muže toho pocesného na u-

lici města. I řekl jemu ten starček: Kam se běřes, a odkud jdeš?

18. Jemuž odpověděl: Jdem z Betléma Judova až k stranám hory Efraimovy, odkudž jsem; nebo jsem byl odšel do Betléma Judova. Jduť pak do domu Hospodínova, a není žádného, kdo by mne přijal do domu;

19. Ješto mám i slámu a obrok pro osly své, tolikož i chléb, ano i vídence, kteréž jest s služebníkem tvým, tak že v ničemž nemáme nedostatku.

20. I řekl muž ten starý: Měj ty pokoj. O Cehoť se koli nedostává, nechť já to opatřím, ty toliko na ulici nezůstávej přes noc.

21. Tedy uvedl jej do domu svého, a obrok dal oslům; potom umyše nohy své, jedli a pili.

22. A když očerstvíl srdce své, a aj, muži města toho, muži nešlechtní, obkličivše dům, tloukli na dvéře a mluvili tomu muži starci, hospodari domu, řkouce: Vyveď muže toho, kterýž všel do domu tvého, abychom ho poznali.

23. K nimžto vyšel muž ten, hospodář domu, řekl jim: Nikoli, bratři moji, nečinite, prosím, zleho, poněvadž všel ten muž do domu mého, neprovoďte o nešlechtnosti té.

24. Aj, dceru svou, kteráž pannou jest, a ženu jeho, ty hned vyvedu, i ponížite jich, aneb učiníte jim, což se vám za dobré vidí; jen muži tomu nečinite věci té hanebné.

25. Ale nechtěli ho uposlechnouti muži ti, Pojav tedy muž ten ženu svou, vyvedl ji k nim ven, i poznali ji, a zle ji požívali přes celou noc až do jitra; potom pustili ji, když počínalo zasvítvati.

26. V svítání pak přišla žena ta, a padši, ležela u dveří domu toho muže, kdež byl pán její, až se rozednilo.

27. Když pak vstal pán její ráno, otevřev dvéře domu, vycházel, aby se bral dále cestou svou. A aj, žena ta, žena jeho, ležela u dveří domu, a ruce její byly na prahu.

28. Jižto řekl: Vstaň, a podme. A nic neodpověděla. Vzav tedy ji na osla, a vstav muž ten, odšel k místu svému.

29. Když pak přišel do domu svého, vzal meč, a pochytil ženu svou, rozsekal ji s kostmi jejími na dvanácte kusů, a rozeslal ji po všech končinách Izraelských.

30. A bylo, že kdožkoli uzřel, pravil: Nikdy se nestalo ani vidino bylo co podobného od toho času, jakž vyšli synové Izraelsi z země Egyptské, až do tohoto dne. Po- sudte toho plně, poradte se a promluvíte o to.

31. Tedy postavili se přední všeho lidu, všecka pokolení Izraelská v shromáždění lidu Božím, čtyřikrát sto tisíc lidu píšního válečného.

32. (Uslyšeli pak synové Beniamin, že by šel se synové Izraelsi v Masfa), I řekl synové Izraelsi: Povězte, kterak se stala nešlechtnost ta?

33. I odpověděl muž Levita, manžel ženy zamordované, řekl: Do Gabaa, kteréž jest Beniaminovo, přišel jsem s ženinou svou, abych tam přenocoval.

34. Tedy povstavše proti mně muži Gabaa, obkličili mne v domě v noci, a myslíce mne zamordovati, ženu pak mou trápili, tak že umřela.

35. Pročež vzav ženu svou, rozsekal jsem ji na kusy, a rozestlal jsem ji do všech krajín dědictví Izraelského; nebo nešlechtnosti o a mrzkosti se dopustili v Izraeli.

36. Aj, všickni vy synové Izraelsi jste, povazte toho mezi sebou, a radte se o to.

37. A povstav všeken lid jedinomyšlně, řekli: Nenavrátí se žádný z nás do přibýtku svého, anž odejde kdo do domu svého.

38. Ale nyní toto učiníme Gabaa, Josujice proti němu.

39. Vezmeme deset mužů ze sta po všech pokoleních Izraelských, a sto z tisíce, a tisíc z desíti tisíců, aby dodávali potravu lidu, kterýž by přítáhná do Gabaa Beniaminova, pomstil všech nešlechtnosti jeho, kterýchž se dopustilo v Izraeli.

11. I sebrali se všickni muži Izraelsi na to místo, sněsse se za jednoho člověka.

12. Poslala pak pokolení Izraelská muže do všech čeledí synů Beniamin, řkouce: Jaký to zlý skutek stal se mezi vámi?

13. Nyní tedy vydejte to muže bezbožné, kteréž jsou v Gabaa, ať je zbijeme a odejmeme zle z Izraele. Ale nechtěli Beniaminští slyšeti hlasu bratří svých, synů Izraelských.

14. Nýbrž shromáždili se synové Beniamin z měst svých do Gabaa, aby vytáhli k boji proti synům Izraelským.

15. Toho dne načteno jest synů Beniamin z měst jejich dvacetí šest tisíc mužů bojovných, kromě obyvatel Gabaa, jejich načteno bylo šest set mužů vybraných.

16. Mezi kterýmžto vším lidem bylo sedm set mužů vybraných, neuzivajících pravé ruky své, z nichž každý za praku kamením házeli k vlasu, a nechýbovali se.

17. Mužů pak Izraelských načte, on jest kromě Beniaminských čtyřicet sto tisíc mužů bojovných; všickni tito bijli muži udatní.

18. Vstavše pak, brali se do domu Boha silného, a tázali se Boha, a řekli synové Izraelsi: Kdo z nás půjde napřed k boji proti synům Beniamin? I řekl Hospodin: Juda půjde napřed.

19. A tak ráno vstavše synové Izraelsi, položili se proti Gabaa.

20. I táhli muži Izraelsi k boji proti synům Beniamin, a sšikovali se muži Izraelsi k bitvě proti Gabaa.

21. Vyšedše pak synové Beniamin z Gabaa, porazili z Izraele toho dne dvaměcítma tisíc mužů na zem.

22. A posilivše se muži lidu Izraelského, sporádali se zase k boji na místě, na kterémž se prvního dne zřídili.

23. Prvé pak šli synové Izraelsi, a plakali před Hospodinem až do večera. I tázali se Hospodina těmi slovy: Půjdeme-li ještě k boji proti synům Beniamina bratra našeho? Odpověděl Hospodin: Jděte proti nim.

24. Tedy potýkali se synové Izraelsi s syny Beniamin druhého dne.

25. A vyšedše synové Beniamin

KAPITOLA 20.

Válka synů Izraelských proti pokolení Beniaminovu, 44. a poražení jeho.

I vyšli všickni synové Izraelsi, a shromáždilo se všecko množství jednomyslně od Dan až do Bersabé, i země Galád, k Hospodinu do Masfa.

2. Kdežto postavili se přední všeho lidu, všecka pokolení Izraelská v shromáždění lidu Božím, čtyřikrát sto tisíc lidu píšního válečného.

3. (Uslyšeli pak synové Beniamin, že by šel se synové Izraelsi v Masfa), I řekl synové Izraelsi: Povězte, kterak se stala nešlechtnost ta?

4. I odpověděl muž Levita, manžel ženy zamordované, řekl: Do Gabaa, kteréž jest Beniaminovo, přišel jsem s ženinou svou, abych tam přenocoval.

5. Tedy povstavše proti mně muži Gabaa, obkličili mne v domě v noci, a myslíce mne zamordovati, ženu pak mou trápili, tak že umřela.

6. Pročež vzav ženu svou, rozsekal jsem ji na kusy, a rozestlal jsem ji do všech krajín dědictví Izraelského; nebo nešlechtnosti o a mrzkosti se dopustili v Izraeli.

7. Aj, všickni vy synové Izraelsi jste, povazte toho mezi sebou, a radte se o to.

8. A povstav všeken lid jedinomyšlně, řekli: Nenavrátí se žádný z nás do přibýtku svého, anž odejde kdo do domu svého.

9. Ale nyní toto učiníme Gabaa, Josujice proti němu.

10. Vezmeme deset mužů ze sta po všech pokoleních Izraelských, a sto z tisíce, a tisíc z desíti tisíců, aby dodávali potravu lidu, kterýž by přítáhná do Gabaa Beniaminova, pomstil všech nešlechtnosti jeho, kterýchž se dopustilo v Izraeli.

z Gabaa na ně druhého dne, porazili z synů Izraelských opět osmkrát tisíc mužů na zem, vše mužů bojovných.

26. Protož vstoupili všickni synové Izraelští a všecken lid, i přišli do domu Boha silného. I plakali, * usadivše se tam před Hospodinem, a postili se toho dne až do večera; obětovali též oběti zápalné a pokojné před Hospodinem. *Joz.22,19.

27. I tážali se synové Izraelští Hospodina, (nebo tu byla * truhla smlouvy Boží v těch dnech, *Joz.18,1.

28. A * Fines syn Eleazara, syna Aronova, stál před ni v ten čas, * řkouce: Půjdem-li ještě k boji proti synům Beniamina bratra našeho, čili tak necháme? Odpověděl Hospodin: Jděte, nebo zlitra dám je v ruku vaši. *Joz.22,19.

29. Tedy Izraelští zdělali zálohy proti Gabaa všudy vukol.

30. I šli synové Izraelští proti synům Beniamin dne třetího, a sskokovali se proti Gabaa, jako první jednou i podruhé.

31. Vyšedše pak synové Beniamin proti lidu, * odtrhli se od města, a počali bít a mordovati lidi, jako první jednou i druhé po stezkách, (z nichž jedna šla k Bethel a druhá do Gabaa), i po poli, a zbiti okolo třidcti mužů z Izraele. *Joz.8,16.

32. A řekli synové Beniamin: Pádať před námi jako i první. Synové pak Izraelští řekli byli: Uťkejme, abychom je odtrhli od města až k stezkám.

33. A v tom všickni synové Izraelští vslavše z místa svého, sskokovali se v Baltamar; zálohy také Izraelovy * vyskočily z místa svého z trávníků Gabaa. *Joz.8,19.

34. Tedy vyšlo proti Gabaa deset tisíc mužů vybraných ze všeho Izraele, a bitva se rozmáhala; oni pak nevěděli o tom, že je potkati mělo zlé.

35. I porazil Hospodin Beniamina před Izraelem, a zbili synové Izraelští z Beniaminských dne toho pětměcítma tisíc a sto mužů, vše bojovných.

36. A vidouce synové Beniamin, že by poraženi byli, (nebo muži Izraelští ustupovali z místa Beniaminským, ubezpečivše se na zálohy, kteréž zdělali proti Gabaa.

37. Zálohy pak pospíšly a obořily

se na Gabaa, a rozvláčně troubrivše zálohy, zblýly všecko místo ostrosti meče.

38. Měli pak muži Izraelští s zálohami jistý čas uloženy, aby když by oni zapálili město,

39. Obrátili se synové Izraelští k boji. Beniaminští pak počali bít a mordovati, a zbiti z synů Izraelských okolo třidcti mužů; nebo řekli: Jisté že padají před námi jako v první bitvě.

40. Oheň pak počal vzhuru jíti z města, a sloup * dymový. A ohlédše se Beniaminští zpět, uzřelí, an vstupuje oheň města k něbi. *Joz.8,20.

41. A že muži Izraelští obrátili se, i zděšení jsou muži Beniamin, nebo viděli, že zahynuti jim nastává. 42. I utkali před muži Izraelskými cestou ku poušti, a bojovníci postihali je, a kteří z měst vyšli, mordovali je mezi sebou.

43. A tak obkřičili Beniaminské, a honili i porazili je, od Manuha až naproti Gabaa k východu slunce.

44. Tedy padlo Beniaminských osmnácte tisíc mužů, všickni ti byli muži silní.

45. Těch pak, kteréž obrátivše se, zpabčrovali po cestách pět tisíc mužů; potom honil je az k Gídom, a zbili z nich dva tisíce mužů.

46. A tak bylo všech, kteréž padli v ten den z Beniaminských, pětměcítma tisíc mužů bojovných, vše muži silných.

47. I obrátilo se na poušť a uteklo k skále Remmon šest set mužů, kteréž zůstali * v skále Remmon za čtyři měsíce. *k.21,19.

48. Potom muži Izraelští navrátili se k synům Beniamin, a zbili je ostrosti meče, tak lidi v městech jako hovada, i všecko, což nalezeno bylo; také i všecko města, kteréž ještě pozůstávala, ohněm vypálili.

KAPITOLA 21.

Ostatkové pokolení Beniaminova manželkami opatření.

Nadto každý z mužů Izraelských přísahou se byli zavázali * v Masafa, řkouce: Žádný z nás nedá dcery své Beniaminským za manželku. *k.20,1.

2. Protož všel lid do * domu Boha silného, a seděli tam až do večera

před Bohem, a pozdvihše hlasu svého, plakali pláčem velikým. *k.20,27. *Joz.18,1.

3. A řekli: Proč Hospodine, Bože Izraelský, stalo se toto v Izraeli, aby dnes ubýlo jedno pokolení z Izraele?

4. Nazejřti pak ráno vstal lid, a vzdělali tam oltář, a obětovali oběti zápalné a pokojné.

5. Řekli pak synové Izraelští: Jest-li kdo, ješto nepřišel do shromáždění tohoto ze všech pokolení Izraelských k Hospodinu? (Nebo se byli vešice zapřísahali proti tomu, kdož by nepřišel k Hospodinu do Masfa, řkouce: Bez milosti at umře.)

6. Nebo litujice synové Izraelští Beniamina bratra svého, řekli: Dnes vyhlazeno jest jedno pokolení z Izraele.

7. Jakž tedy učiníme s těmi ostatky, aby ženy měli, poněvadž jsme * se přísahou zavázali skrze Hospodina, že jim nedáme * dcery svých za manželky? *v.1.

8. Řekli tedy: Jest-li kdo z pokolení Izraelských, ješto nepřišel k Hospodinu do Masfa? A ať nepřišel byl žádný do vojska * Jábes Galád do shromáždění.

9. Nebo když sešten byl lid, a ať, nebylo tam žádného z obyvatelů Jábes Galád. *v.1.

10. Protož poslalo tam shromáždění to dvanácte tisíc mužů nejsilnějších, a prikázali jim; řkouce: Jděte a pobíte obyvatele Jábes Galád ostrosti meče, ženy i děti.

11. Toto pak učiníte: * Všecky mužského pohlaví, a každou ženu, kteréž muže poznata, zamordujete. *v.1.

12. Nalezli tedy mezi obyvateli Jábes Galád čtyři sta děveček panen, kteréž nepoznaly mužů, a přivedli je do vojska v Silo, kteréž bylo v zemi Kananejské. *Joz.18,1.

13. Tedy poslalo všecko do shromáždění, a mluvili k synům Beniamin, kteréž byli v * skále Remmon, a povolali jich v pokoji. *k.20,47.

14. Protož navrátili se Beniaminští toho času. I dali jim ženy, kteréž živé zachovali z žen Jábes Galád, ale ani tak se jim nedostávalo jich.

15. Lidu pak * lito bylo Beniamin, proto že učinil Hospodin mězeru v pokoleních Izraelských. *v.6.

16. Řekli tedy starší shromáždění toho: Jak učiníme s těmi pozůstalými, aby měli ženy? Nebo vyhlazeny jsou ženy z pokolení Beniamin.

17. Řekli také: Dědictví Beniaminovo pozůstalým náleží, aby nezahynulo pokolení z Izraele.

18. My pak nemůžeme jim dáti dcer svých za manželky; (nebo se byli přísahou * zavázali synové Izraelski, řkouce: Zlořečeny budou, kdož by dal manželku synům Beniamin.) *v.17.

19. Potom řekli: Ať slavnost Hospodinova bývá v Silo každého roku na místě, kteréž jest s půlnoční strany domu Boha silného, k východu slunce cestě, kterouž se chodí od domu Boha silného do Sichem, a Lebnu jest na poledne.

20. Prikázali tedy synům Beniamin, řkouce: Jděte a skrejte se v vinicích.

21. A šetřte, a ať, když vyjdou dcery Silo pléšati v houfích, tedy vyskočíte z vinit a pochytíte sobě každý manželku svou ze dcer Silo, a odejdete do země Beniamin.

22. Když pak přijdou otcové jejich aneb bratři jejich, aby se před námi soudili, tedy řekneme jim: Slitujce se nad námi místo nich, nebo v té válce nevezali jsme pro každého z nich manželky; také jste vy jim nedali jich, a tak nebudete nic vinni.

23. Tedy učinili tak synové Beniamin, a přivedli sobě manželky vedle počtu svého z těch pléšajících, kteréž uchvátili; a odtěše, navrátili se k dědictví svému, a vzdělavše zase města svá, bydlili v nich.

24. A tak odešli odtud synové Izraelští toho času, jeden každý k svému pokolení a k čeledi své; a vrátili se odtud jeden každý k dědictví svému.

25. Těch * dnů nebylo krále v Izraeli, ale o každý, což se mu vidělo, to činil. *k.18,1; 19,1. *v.17,6.